

Č. j./Sp. zn./Typ

MD-14438/2024-910/26
MD/14438/2024/910

Vyřizuje/Útvar/Telefon

Mgr. Filip Danko, 910
+420 2251 31451

Datum

Praha
11.02.2025

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, rozhodnutím č. j. KUOK 132709/2023 ze dne 25.01.2024 k žádosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, které ji podalo dne 24.02.2022,

schválil záměr „**I/44 Zábřeh, obchvat**“ na vyjmenovaných pozemcích v k. ú. Zvole u Zábřeha, Rájec u Zábřeha, Leština u Zábřeha a Zábřeh na Moravě, stanovil platnost územního rozhodnutí, druh a účel umísťované stavby, vymezil území dotčené vlivy stavby a určil prostorové řešení a popis stavby (vše výrok I.)

stanovil podmínky pro umístění a pro projektovou přípravu stavby (výrok II.)

stanovil podmínky pro realizaci stavebních objektů, které nevyžadují stavební povolení ani ohlášení (výrok III.)

povolil kácení dřevin, stanovil podmínky pro kácení a uložil náhradní výsadbu (výrok IV.).

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolání **Mgr. Viktor Jílek, Ph.D.**, trvale bytem Jesenická 1666/3, Šumperk.

Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury, jako správní orgán příslušný podle § 2e odst. 3 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění účinném do 31.12.2023 (čl. II bod 2. zákona č. 465/2023 Sb.) ve spojení s přechodným ustanovením § 330 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumalo odvoláním napadené rozhodnutí v rozsahu stanoveném v § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu označuje účastníky řízení, na které se toto rozhodnutí vztahuje (§ 27 odst. 1 správního řádu), samostatně v rozdělovníku tohoto rozhodnutí, který pro tento účel tvoří nedílnou část jeho výrokové části, a rozhodlo takto:

I.

Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu **se** rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, č. j. KUOK 132709/2023 ze dne 25.01.2024 **mění** následovně:

A. Z návěti výrokové části před zněním jednotlivých výroků **se vypouští** text „a ust. § 40 odst. 3 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“)“.

B. Ve výroku II., v části nadepsané „**Požadavky dotčených orgánů**“:

1. **se** v bodě č. 1, který obsahuje podmínky Ministerstva životního prostředí (orgánu ochrany zemědělského půdního fondu), za dosavadní podmínky **vkładají** další podmínky, které znějí:

- *souhlas k trvalému odnětí 44,0684 ha a k dočasnému odnětí 1,4583 ha zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu se vztahuje k jednoznačně vymezeným pozemkům (jejich částem) dle seznamu, který tvoří přílohu souhlasu, resp. v „Podkladu k vynětí pozemků ze ZPF“ (08/2022)*
- *žadatelé (osobě, které svědčí oprávnění k záměru) se stanovuje podle § 9 odst. 8 písm. d) a odst. 9 zákona o ZPF povinnost zaplatit za dočasné odnětí půdy ze ZPF o celkové výměře 1,4583 ha odvod podle § 11 odst. 1 zákona o ZPF. Orientační výpočet odvodů je součástí dokumentace „Podklady k vynětí pozemků ze ZPF, Poplatky za dočasné odnětí nad 1 rok“ v upřesněném znění ze dne 11.03.2022. Dočasným zábořem budou dotčeny půdy s bonitovanou půdně ekologickou jednotkou (dále jen „BPEJ“) 55800, 55500, 57001, 51500, 50810, 50850 a 51400. U těchto BPEJ je základní cena zemědělské půdy 7,87 Kč za 1 m², 7,20 Kč za 1 m², 2,74 Kč za 1 m², 11,76 Kč za 1 m², 9,37 Kč za 1 m², 8,35 Kč za 1 m² a 12,77 Kč za 1 m². Podle vyhlášky č. 48/2011 Sb., jsou dotčené pozemky (dle zařazení do BPEJ) tvořeny půdou zařazenou do I.–V. třídy ochrany. Pro výpočet výsledné sazby odvodů za odnětí půdy ze ZPF tak budou použity koeficienty 9, 6, 4, 3. Stavba bude zasahovat do chráněného území soustavy Natura 2000 Litovelské Pomoraví, částečně se bude dotýkat lokálního biocentra Pod Obalovnou a bude zasahovat do chráněné oblasti přirozené akumulace vod, Z uvedeného důvodu (příloha zákona o ZPF, část „D“, bod 2) byl u všech pozemků určených pro dočasné odnětí uplatněna ekologická váha vlivu 10.*

Podle ustanovení § 9 odst. 9 zákona o ZPF se výše odvodů vymezuje pouze orientačně. Konečná částka bude stanovena v souladu s ustanovením § 11 odst. 2 zákona o ZPF příslušným orgánem ochrany ZPF podle přílohy zákona (po zahájení realizace záměr. Pro řízení podle ustanovení s § 11 odst. 2 zákona o ZPF žadatel předloží příslušnému orgánu ochrany ZPF upřesněný výpočet odvodů vyhotovený ve smyslu požadavků stanovených zákonem o ZPF (s konkrétními výměrami dotčených pozemků podle stavu v dokumentacích vyhotovených pro následné povolení vlastní realizace záměru a dokladování konkrétních údajů ve smyslu částí „E“ přílohy zákona o ZPF, a to s jednoznačnými odkazy, ze kterých bude nezpochybnitelně zřejmé, z jakých zdrojů byly tyto údaje získány). Postup pro výpočet odvodů za odnětí půdy ze ZPF je stanoven v části „D“ přílohy zákona o ZPF s tím, že při rozhodování o odvodech bude orgán ochrany ZPF vycházet z právního stavu ke dni nabytí právní moci prvního rozhodnutí vydaného podle zvláštních předpisů (§ 11 odst. 3 zákona o ZPF). Odvody za dočasné odnětí půdy ze ZPF budou v souladu s § 11b odst. 1 zákona o ZPF placeny každoročně až do doby ukončení rekultivace (vazba na § 11b odst. 2 zákona o ZPF). Žadatel (povinný k platbě odvodů) musí v plném rozsahu respektovat podmínky § 11 odst. 4–7 zákona o ZPF.

V souladu s výjimkou danou ustanovením § 11a odst. 1 písm. b) zákona o ZPF se povinnost platby odvodů za trvalý zábor ZPF nestanovuje.

- *schvaluje se plán rekultivace dočasně odnímaných pozemků, konkrétně postup uvedený v dokumentaci „Podklad k vynětí pozemků ze ZPF“, kapitola 9. Ukládá se povinnost provedení všech skrývek tak, jak ukládá § 8 odst. 1 písm. a) zákona o ZPF, a to na všech částech ploch vymezených pro dočasné odnětí. Dočasné odnětí má trvat po celou dobu výstavby s tím, že po vlastním zábořu bude provedena technická část rekultivace a následně bude provedena biologická část rekultivace, a to tříletým osevím postupem (viz „Tabulka 9 Rekultivační postup – rekultivace na ornou půdu“). Podle § 11b odst. 2 zákona o ZPF bude ukončení rekultivace (a tím i současně ukončení povinnosti platby*

odvodů za dočasný zábor ZPF), potvrzeno Ministerstvem životního prostředí. O ukončení rekultivace žadatel předem písemně požádá Ministerstvo životního prostředí.

2. **se** v bodě č. 4, který obsahuje podmínky Městského úřadu Zábřeh (vodoprávního úřadu)
- a. v návěti **nahrazuje** druhá dvojtečka čárkou a **vkládá se** text „*resp. v navazujícím závazném stanovisku č. j. MUZB/42126/2024/OZP ze dne 14.08.2024.*“
- b. v podmínce pod čtvrtou odrážkou (nečíslovanou, hlavní úrovně seznamu) **se** za text „*ze dne 15. 09. 2021*“ **vkládá** text „*(platnost prodloužena stanoviskem zn: PM-33342/2024/5203/VF ze dne 30.07.2024).*“
- c. do souboru podmínek pod čtvrtou odrážkou (nečíslovanou, hlavní úrovně seznamu) za stávající podmínky (nečíslované, nižší úrovně seznamu) **vkládají** podmínky, které znějí
- *Navržené mosty a propustky musí respektovat normu ČSN 73 6201 „Projektování mostních objektů“.*
 - *Stavba musí respektovat normu ČSN 75 2130 „Křížení a souběh vodních toků s dráhami, pozemními komunikacemi a vedeními“.*
 - *Stavby retenčních nádrží musí dodržovat technické a bezpečnostní požadavky dle ČSN 75 2410 „Malé vodní nádrže“ a podmínky vyhlášky č. 590/2002 Sb.*
 - *Stavbou nesmí být omezen výkon správce toků k uplatnění práv a povinností vyplývajících z vodního zákona.*
 - *Stavbou nesmí dojít ke zhoršení kvality povrchových a podzemních vod.*
- d. za stávající podmínky (nečíslované, hlavní úrovně seznamu) **vkládají** další podmínky, které znějí
- *V průběhu stavby nebude docházet ke skladování a manipulaci se závadnými látkami v celém rozsahu stavby v blízkosti vodního toku a v celém dotčeném záplavovém území.*
 - *Všechny odpady musí být uloženy, zabezpečeny a přepravovány tak, aby neznečišťovaly vodní tok a jeho okolí. Odpady budou zneškodňovány, nebo využívány výhradně na zařízeních k tomu upravených a schválených.*
 - *V blízkosti vodního toku nebudou skladovány závadné látky dle § 39 zákona o vodách a lehce odplavitelný materiál*
 - *Případné vstupy na soukromé pozemky či pronajaté pozemky v okolí místa stavby budou včas a s předstihem projednány s jejich vlastníky.*

II.

Podle § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu **se** rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, č. j. KUOK 132709/2023 ze dne 25.01.2024 **ve zbytku**, tj. ve změnami nedotčených částech, **potvrzuje**.

Odůvodnění:

I. Vymezení podstaty věci

Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury, (dále jen „ministerstvo“) se v tomto odvolacím řízení zabývalo především těmito otázkami:

- doručování odvolateli v územním řízení, které se vede podle zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen „**liniový zákon**“)
- přístupností zemědělských pozemků
- ochranou vod a zemědělského půdního fondu
- působením imisí.

II. Rekapitulace průběhu řízení

Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha, nyní Ředitelství silnic a dálnic s. p., Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha (dále bez rozdílu už jen „**RSD**“ nebo „**žadatel**“) podalo dne 24.02.2022 žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby označené „**I/44 Zábřeh, obchvat**“ (dále jen „**záměr**“ nebo „**obchvat**“).

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, (dále jen „**krajský úřad**“) pod č. j. KUOK 64320/2023 ze dne 08.06.2023 oznámil zahájení řízení a následně po proběhlém územním řízení vydal rozhodnutí č. j. KUOK 132709/2023 ze dne 25.01.2024, kterým schválil záměr.

Proti tomuto rozhodnutí krajského úřadu č. j. KUOK 132709/2023 ze dne 25.01.2024 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“) podal v celém rozsahu odvolání Mgr. Viktor Jílek, Ph.D., trvale bytem Jesenická 1666/3, Šumperk, (dále jen „**odvolatel**“).

Obsah odvolání:

Odvolatel uvedl, že je vlastníkem dvou skupin pozemků v k. ú. Zábřeh na Moravě.

První skupinu tvoří pozemky parc. č.: 4089/6, 4100/1, 4100/4, 4100/5, 4100/6, 4100/7, 4103/2 a 4103/5, (dále také „**první skupina pozemků**“) které jsou sceleny do jednoho bloku obhospodařované zemědělské půdy (pozn. ministerstva: půdní bloky a informace o nich jsou veřejně a bezplatně k nahlédnutí prostřednictvím Veřejného registru půdy, tzv. LPIS, z: <https://mze.gov.cz/public/app/lpisext/lpis/verejny2/plpis/>). Dále jde o pozemek parc. č. 4248/30, jenž se nachází uvnitř bloku zemědělské půdy a přístup k němu byl vytvořen při pozemkových úpravách (je zpřístupněn po pozemku parc. č. 4248/12, který sousedí se severní částí tohoto pozemku).

Odvolatel nesouhlasí s vypořádáním svých námitek (str. 69 a 70 napadeného rozhodnutí), neboť krajský úřad v podstatě konstatoval, že majetkoprávní vyrovnání má žadatel provést před zahájením stavby.

Z dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby vyplývá, že záměr je umístěn na všech odvolatelových pozemcích tak, že se pozemky částečně nacházejí pod samotnou stavbou obchvatu, ovšem zbývající část pozemku (části pozemků) se nachází v bezprostředním sousedství stavby. Odvolatel tvrdí, že záměr zabírá jen část plochy pozemků, tudíž v tomto rozsahu je pochopitelné, že patrně pozbude vlastnického práva k těmto částem (koupí, nebo vyvlastněním).

Krajský úřad však ignoroval, že „**nemalá část**“ pozemků se nachází v sousedství stavby a nebude zastavěna. Krajský úřad proto selhal, jestliže nehodnotil dotčení zbylých částí pozemků. Nevyžádal si ani vyjádření příslušných dotčených orgánů k námitkám, ačkoliv se týkají některých veřejných zájmů chráněných dotčenými orgány (ochrana vydatnosti a kvality podzemních vod, racionální způsob hospodaření na zemědělské půdě, zajištění přístupnosti zemědělských pozemků, ochrana kvality půdy před znečištěním z provozu na silnici).

Obchvat vede prakticky středem sceleného půdního bloku první skupiny pozemků. Umístění obchvatu znemožní racionální zemědělské hospodaření v půdním bloku. Koridor je sice vymezen v územně plánovací dokumentaci, ovšem konkrétní trasa je až předmětem územního řízení, proto odvolatel pokládá za přípustné, aby trasa neprocházela středem půdního bloku, ale po okraji, aby mu zůstalo více zemědělské půdy a bylo možné racionální obhospodařování. Krajský úřad ale jen odkázal na obsah územně plánovací dokumentace.

Odvolatel nesouhlasí s umístěním přeložek technické infrastruktury (plynovod, vodovod, elektrické vedení, elektronické komunikace). Dle jeho názoru se na tyto vedlejší stavby nevztahuje režim veřejné prospěšnosti stavby, protože nejsou vymezeny jako veřejně prospěšná stavba v územně plánovací dokumentaci, tudíž RSD muselo doložit jeho souhlas. Přeložky ať řeší RSD jinak, ale ne na odvolatelových pozemcích, kde nevázne věcné břemeno ani pro stávající vedení sítí. Přeložky svým množstvím ohrožují obhospodařování (hluboká orba, čerpání podzemní vody pro zavlažování aj.).

Zbývající část pozemků bude zásadně negativně dotčena (vodní poměry, hrozba poklesu hladiny podzemní vody – vliv na výnosy i kvalitu půdy a zavlažování). Krajský úřad převzal podmínky závazného stanoviska Městského úřadu Zábřeh č. j. MUZB/56903/2021/OZP ze dne 24.11.2021 (dále jen „**vodoprávní souhlas**“), podle něhož stavbou ani provozem nesmí být zhoršené odtokové poměry v lokalitě.

K námitce ochrany vod však krajský úřad uvedl, že vzhledem k charakteru odvodnění záměru jsou veškeré povrchové vody utráceny zásakem, tudíž ŘSD opatřilo posudek k ovlivnění podzemních vod, z jehož závěrů vyplývá, že se zvýší koncentrace chloridových iontů, ale zůstane podlimitní podle vyhlášky č. 5/2011 Sb. Kvalita se tedy zhorší, a ačkoliv budou splněné limity, je to v rozporu s vodoprávním souhlasem, který požaduje nezhoršení jakosti podzemních vod. Ve zhoršení kvality podzemních vod spatřuje odvolatel dotčení svého vlastnického práva. Krajský úřad se rovněž nevyjádřil k možnosti znečištění jinými látkami (z provozních kapalin, soli, výfukové plyny, otěr pneumatik apod.). Odvolatel si zakládá na kvalitě výpěstků a nestačí, že voda či půda vyhovují administrativně stanoveným veřejnoprávním limitům znečištění.

Krajský úřad zmínil také rozptylovou studii, která potvrzuje, že z obchvatu budou pocházet emise. V intravilánu se sice emise sníží, ale odvolatel chtěl, aby chránil odvolatelovo vlastnické právo a vysvětlil, proč je tento zásah v souladu se zákonem a proč je povinen jej snášet i s ohledem na ochranu proti imisím podle občanského zákoníku (§ 1013 odst. 1). Není pravdou, že by úkolem stavebního úřadu bylo posuzovat pouze soulad staveb s veřejnými zájmy, musí poskytovat ochranu i soukromým právům dotčených vlastníků, byť mají právní základ v občanském zákoníku, jak plyne z § 89 odst. 4 stavebního zákona. Na podporu odkázal na rozsudek NSS č. j. 6 As 171/2019-37 ze dne 30. 4. 2020 k posuzování občanskoprávních námitek. Krajský úřad nedostál požadavkům tohoto rozsudku (námitky nijak nehodnotil z pohledu občanského zákoníku).

Odvolatel dále poukazoval na potřebu zajistit i po realizaci obchvatu zpřístupnění pozemků pro těžkou zemědělskou techniku, čemuž musí být uzpůsobena únosnost obslužných komunikací a výškový profil případných podjezdů. Krajský úřad neuvedl, jak konkrétně, po jaké komunikaci budou jednotlivé pozemky dopravně napojeny a jaké budou parametry komunikací. To platí i pro pozemek parc. č. 4248/30, na který odvolatel speciálně poukázal. Obchvat zde vytvoří nezastavěný cíp v jihozápadní části pozemku, který bude postrádat dopravní napojení, ačkoliv dnes je dopravně napojen cestou vyprojektovanou při pozemkových úpravách právě za účelem napojení všech pozemků.

Odvolatel také postrádá řádné odůvodnění k dotčení pozemků parc. č. 4103/5, 4100/5 a 4100/6 v souvislosti se SO 207 (Most na silnici I/44 přes silnici III/3701). V místě má být snížen terén o tři metry, krajský úřad ale uvedl, že bude snížen o tři centimetry. Zde se projevuje neznalost území, přestože krajský úřad upustil od ohledání. V místě se nachází pozemní komunikace lemovaná stromořadím (významný krajinný prvek) a tato část území je významně vyvýšena oproti odvolatelovým pozemkům, které se nacházejí pod stávající silnicí. Snížení terénu o tři metry povede k zásahu do odvolatelových pozemků nejen tam, kde bude stavební objekt, ale i sousedních. Takový zásah není bez odvolatelova souhlasu přípustný. Kromě toho při realizaci stavebního objektu poklesne podzemní voda a budou pokáceny stromy.

Odvolatel požádal o přezkum závazných stanovisek dotčeného orgánu na úseku ochrany zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“) a vodoprávního souhlasu.

Závěrem odvolatel uvedl svou doručovací adresu odlišnou od místa trvalého pobytu a na základě rozsudku NSS č. j. 6 As 285/2021-55 ze dne 07.12.2023 (dále jen „**rozsudek šestého senátu**“) požádal o doručování jednotlivě na tuto adresu, nikoliv veřejnou vyhláškou. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit krajskému úřadu k novému projednání.

Další průběh řízení:

Krajský úřad přípisem č. j. KUOK 30587/2024 ze dne 28.02.2024 vyrozuměl ostatní účastníky, kteří mohli podat odvolání, že mají možnost se k odvolání vyjádřit ve lhůtě do pěti dnů ode dne doručení tohoto přípisu.

ŘSD této možnosti využilo pro podání velmi stručného vyjádření, v němž konstatovalo, že napadené rozhodnutí je věcně správné a krajský úřad vypořádal všechny námítky. ŘSD dle svého názoru splnilo všechny povinnosti a předložilo úplnou žádost. Na ústním jednání dne 01.11.2023 bylo vše vysvětleno a řešeno. (Vzhledem ke stručnosti a pouhému odkazu na napadené rozhodnutí ministerstvo toto vyjádření nezohlednilo při vypořádání odvolacích námitek.)

Ministerstvo **požádalo** podle § 149 odst. 7 správního řádu o potvrzení nebo změnu těchto závazných stanovisek:

- Ministerstva životního prostředí č. j. MZP/2022/570/1647 ze dne 05.12.2022 (ochrana **ZPF**, žádost pod č. j. MD-14438/2024-910/4 ze dne 20.05.2024)
- **vodoprávního souhlasu Městského úřadu Zábřeh.**

Dále ministerstvo pod č. j. MD-14438/2024-910/6 ze dne 28.05.2024 podle § 2 odst. 7 liniového zákona vyzvalo Městský úřad Zábřeh jako orgán územního plánování o vydání nového závazného stanoviska podle § 96b stavebního zákona.

Městský úřad Zábřeh vydal nové závazné stanovisko orgánu územního plánování č. j. MUZB/34286/2024/ORUP ze dne 27.06.2024, kterým shledal záměr přípustným.

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, (dále jen „**KÚ OŽPZ**“) k žádosti o přezkum vodoprávního souhlasu pod č. j. KUOK 79108/2024 ze dne 08.07.2024 sdělil, že vypršela platnost vodoprávního souhlasu (pozn. ministerstva: jelikož § 17 odst. 3 vodního zákona umožňuje omezit platnost, mohla být i doba platnosti předmětem přezkumu podle § 149 odst. 7 správního řádu, proto ministerstvo neučinilo tento závěr samo dříve a nejprve požádalo o přezkum).

Ministerstvo vzhledem ke sdělení KÚ OŽPZ vyzvalo podle § 2 odst. 7 liniového zákona Městský úřad Zábřeh k vydání nového závazného stanoviska podle § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) vodního zákona.

Jelikož orgán územního plánování v novém závazném stanovisku upozornil, že nenalezl v katastru nemovitostí pozemky parc. č. 1092/1, 1068/63, 1109/2, 1106, 1111/1, 1112/1, 1205/3, 1033/48, 1126, 1068/512 v k. ú. Leština u Zábřeha, ministerstvo přípisem č. j. MD-14438/2024-910/12 ze dne 01.08.2024 Městskému úřadu Zábřeh objasnilo, že pozemky byly sloučené do 1089/2, 1110, 1105, 1205/2, 1033/49 a 1125, neboť katastrální úřad zjistil, že jsou užívány jako celek a mají stejného vlastníka (kromě pozemku parc. 1068/512, u něhož jde pravděpodobně o překlep a správně má být číslo poddělení 52). Ministerstvo požádalo o dodatek k závaznému stanovisku, anebo o sdělení, že tyto skutečnosti nemají vliv na závazné stanovisko.

Městský úřad Zábřeh jako vodoprávní úřad vydal nový vodoprávní souhlas č. j. MUZB/42126/2024/OZP ze dne 14.08.2024 (dále jen „**nový vodoprávní souhlas**“).

Městský úřad Zábřeh jako orgán územního plánování pod č. j. MUZB/42351/2024/ORUP ze dne 15.08.2024 sdělil k jednotlivým pozemkům, že jsou buď součástí nového závazného stanoviska, anebo vyjmenoval, v jakých plochách dle Územního plánu Leština se nacházejí a způsob využití ploch. Ze sdělení nevyplýval dopad na nové závazné stanovisko.

Protože ministerstvo opatřilo nová prvoinstanční závazná stanoviska, ale stále čekalo na revizní závazné stanovisko ministra životního prostředí, přípisem č. j. MD-14438/2024-910/15 ze dne 28.08.2024, který označilo zřetelně jako **dílčí seznámení s podklady**, umožnilo účastníkům seznámit se s podklady týkajícími se vodoprávních úřadů a orgánu územního plánování; tyto podklady vyvěsilo na úřední desce. Vzhledem k tomu, že kdyby bylo prvoinstanční závazné stanovisko vtěleno do napadeného rozhodnutí, měl by každý účastník 15denní odvolací lhůtu na jeho napadení, zvolilo ministerstvo rovněž 15 dnů na vyjádření a výslovně účastníky poučilo, že tato závazná stanoviska lze napadnout v této lhůtě, jejímž posledním dnem byl pátek 27.09.2024.

Ministr životního prostředí revizním závazným stanoviskem č. j. MZP/2024/290/1945 ze dne 20.12.2024 **potvrdil** závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí č. j. MZP/2022/570/1647 ze dne 05.12.2022.

Jelikož se jednalo o poslední podklad pro vydání rozhodnutí, ministerstvo poté pod č. j. MD-14438/2024-910/22 ze dne 07.01.2025 vyrozumělo účastníky řízení o možnosti seznámit se s podklady, se kterými dosud neměli možnost se seznámit; v této písemnosti zřetelně uvedlo, že se jedná o **konečné seznámení s podklady** a opět vysvětlilo svůj postup (tentokrát stručněji než v dílčím seznámení).

Odvolatel reagoval dne 20.01.2025 (e-mailem, který následně potvrdil standardním podáním dne 21.01.2025) na konečné seznámení s podklady tak, že ministerstvo odmítá respektovat rozsudek šestého senátu a nedoručuje mu jako jedinému odvolateli jednotlivě. S tímto postupem odvolatel nesouhlasí a vyjádřil názor, že ministerstvu nic nebrání doručovat jednotlivě. Požádal proto o doručení podkladů z dílčího seznámení s podklady na e-mailovou adresu a o stanovení 10denní lhůty pro vyjádření se k těmto podkladům, jelikož stejně ministerstvo nedodrželo lhůtu pro vydání rozhodnutí, proto by oddálení rozhodnutí o jednotky dnů nemělo být problémem.

Ministerstvo by se nemělo spokojit s podklady opatřenými od prvoinstančních dotčených orgánů, aniž by nechalo posoudit jejich správnost nadřízené dotčené orgány.

Odvolatel nesouhlasí s revizním závazným stanoviskem ministra životního prostředí, který vyjmenoval ustanovení na ochranu ZPF, ale neuvedl, zda je záměr splňuje. Nepřezkoumatelný je závěr, že pozemek parc. č. 4248/30 (část) je napojený na silnici III/3701 směr Zábřeh a směr Lesnice. K této silnici pozemek nepřiléhá ani dnes a je-li součástí jakéhosi půdního bloku, pak odvolatel nevlastní jiné pozemky, na které by byl oprávněn vstupovat nebo vjíždět. Zbýlá část pozemku nebude napojena ani na komunikaci, se kterou počítá plán společných zařízení zpracovaný při pozemkových úpravách. Ministr neuvedl žádný podklad pro svůj závěr. Odvolatel požaduje precizní a názorný popis přístupu na pozemky.

III. Přípustnost a včasnost odvolání

Krajský úřad oznámil napadené rozhodnutí odvolateli doručením veřejnou vyhláškou dne 09.02.2024 (vyvěšena dne 25.01.2024, sejmuta dne 09.02.2024). Odvolatel podal odvolání dne 12.02.2024, tj. v zákonné 15denní lhůtě.

Odvolání je **přípustné a včasné**.

IV. Odvolací přezkum

Podle § 89 odst. 2 věty první a druhé správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Rozhodná právní úprava:

Ministerstvo rozhodlo stále jako odvolací správní orgán podle § 2e odst. 3 písm. a) liniového zákona, ve znění účinném **do 31.12.2023** a dokončilo řízení podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném **do 31.12.2023**, (dále jen „**stavební zákon**“).

Zákonodárce sice zrušil stavební zákon k 01.01.2024 (do 30.06.2024 však byl aplikovatelný nadále pro jiné než vyhrazené stavby), ale **pravomocně neskončená** řízení do 31.12.2023 se dokončovala podle dosavadních předpisů (§ 330 odst. 1 nového stavebního zákona).

Přechod příslušnosti upravuje § 330 odst. 3 nového stavebního zákona.

Nynější územní řízení se nevede o vyhrazené stavbě podle přílohy č. 1 nového stavebního zákona (zákon č. 283/2021 Sb.), tudíž by se mohlo zdát, že podle § 330 odst. 3 věty první nového stavebního zákona příslušnost rozhodnout o odvolání přešla na Dopravní a energetický stavební úřad. Tak tomu ale není, protože silnice I. třídy a stavby s nimi související jsou dopravní infrastrukturou podle § 1 odst. 2 písm. a) liniového zákona, přičemž příslušnost vést územní řízení ve fázi odvolacího řízení v těchto věcech upravoval § 2e odst. 3 liniového zákona. K liniovému zákonu navíc existovalo **speciální přechodné ustanovení** (čl. II bod 2. zákona č. 465/2023 Sb.), ze kterého vyplývá, že se dokončí podle právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (včetně příslušnosti, neboť přechodné ustanovení neupravuje z procesní materie zvláště příslušnost jako § 330 nového stavebního zákona).

Ačkoliv tento názor nebyl ještě přímo předmětem soudního přezkumu, na podporu ministerstvo odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15 A 23/2024-194 ze dne 13.11.2024 ve věci územního řízení k silnici I/13, aniž by žalobci nebo soud jakýmkoliv implicitním náznakem dovozovali chybný výklad přechodných ustanovení uvedených zákonů.

IV. 1.

Z úřední povinnosti:

IV. 1. 1. Kompetenční ustanovení:

Ministerstvo vypustilo z výrokové části odkaz na kompetenční ustanovení § 40 odst. 3 písm. d) zákona o pozemních komunikacích, protože neupravuje příslušnost rozhodovat v územním řízení – odkazy na § 2e odst. 1 liniového zákona a § 7 odst. 1 písm. d) stavebního zákona jsou vyčerpávající.

IV. 1. 2. Závazné stanovisko orgánu územního plánování:

Ministerstvo vyzvalo Městský úřad Zábřeh k vydání nového závazného stanoviska **orgánu územního plánování**, neboť se změnily dva územní plány. Tyto změny byly bez vlivu na projednávaný záměr obchvatu. Nové závazné stanovisko orgánu územního plánování

obsahovalo pouze podmínku, aby záměr byl proveden podle předložené dokumentace (což je splněno samo o sobě, resp. už jinou podmínkou napadeného rozhodnutí). Toto doplnění podkladů tedy nemělo vliv na výrokovou část napadeného rozhodnutí.

K odvolatelově obecné zmínce ke konečnému seznámení s podklady, že se nelze spokojit s prvoinstančními závaznými stanovisky, ministerstvo konstatuje, že podstatou vzniklé situace není akceptace závazného stanoviska, které by měl přezkoumat nadřízený dotčený orgán. Pokud se nějaké závazné stanovisko stane irelevantním (např. změnou okolností, plynutím času), jde o důvod pro opatření nového; nadřízený dotčený orgán nemá co přezkoumávat podle § 149 odst. 7 správního řádu, neboť jde o zcela jiný postup. Důvod aktivovat nadřízený dotčený orgán vzniká tehdy, jestliže prvoinstanční závazné stanovisko napadne účastník. To se v tomto případě nestalo. Odvolatel nenapadl ani původní závazné stanovisko orgánu územního plánování.

Od vydání tohoto nového závazného stanoviska se v územně plánovací dokumentaci ani v Politice územního rozvoje ČR nic podstatného nezměnilo (změna č. 4 Územního plánu Zábřeh, dostupná z: <https://www.zabreh.cz/uzemni-plan-zabreh/ds-1319>, neměla věcně vliv na vymezení koridoru obchvatu ani podmínek, proto ministerstvo nežádalo podruhé o aktualizaci závazného stanoviska).

IV. 1. 3. *Převzetí dalších podmínek ze souhlasu s odnětím ze ZPF:*

Dle názoru ministerstva krajský úřad zcela nedodržel povinnost podle § 10 odst. 1 zákona o ochraně ZPF, ve znění účinném do 31.12.2023, podle něhož je souhlas k odnětí půdy ze ZPF vydaný podle § 9 odst. 8 pro záměr vyžadující povolení podle zvláštních právních předpisů závaznou součástí rozhodnutí, která budou ve věci vydána podle zvláštních předpisů. Souhlas podle § 9 odst. 8 zahrnuje i další požadavky (např. schvaluje plán rekultivace), proto je ministerstvo doplnilo.

IV. 2.

Vypořádání odvolacích námitek

IV. 2. 1. *Procesní aspekty doručování odvolateli:*

Odvolatel dvakrát odkázal na rozsudek šestého senátu, na jehož základě se domáhá, aby mu ministerstvo doručovalo jednotlivě.

Ministerstvo však odvolateli doručovalo v souladu se zákonem, konkrétně s § 2 odst. 5 liniového zákona. Ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu (ani žádné jiné, např. § 38, nezakotvuje povinnost správních orgánů aktivně zaslat účastníkovi nějaké podklady ze spisu.

Účelem § 36 odst. 3 správního řádu je vyrozumět účastníky, že správní orgán shromáždil podklady a řízení je na svém konci před vydáním rozhodnutí, a **umožnit** účastníkům vyjádřit se k podkladům. Lhůta pro vyjádření nesmí být zjevně nepřiměřená rozsahu opatřených podkladů. Součástí této povinnosti správních orgánů **není**, aby správní orgán účastníkovi **aktivně zasílal podklady**, které si účastník „vyžádá“.

Ministerstvo přitom nepostupovalo nevstřícně, nýbrž běžně společně s výzvou a výčtem nově opatřených podkladů vyvěšuje na úřední desce i přímo tyto podklady (což rozhodně není úplně běžné, často se lze setkat pouze s vyrozuměním, že správní orgán opatřil všechny podklady a pro zjištění, o jaké podklady se jedná a co je jejich obsahem, musí účastník vyrazit na úřad). Dílčí seznámení včetně příloh vyvěsil na své úřední desce i Městský úřad Zábřeh (vizte potvrzení o vyvěšení pod pol. č. 18 spisu ministerstva).

Tuto možnost ovšem odvolatel **propásl**, protože se domníval na základě svého subjektivního výkladu rozsudku šestého senátu, že všechny úkony obdrží od ministerstva do vlastních rukou na adresu v Poděbradech. Ministerstvo ale neodpovídá za to, jak si odvolatel uspořádá „správu nemovitostí na dálku“ [srov. **1 As 361/2016-75** ze dne 11.10.2017, odst. [29]: „Stěžovatel se na dotčených pozemcích (ani v jejich blízkosti) fakticky nezdržuje a nese proto rizika spojená se správou nemovitostí „na dálku“. Stěžovatel si měl počínat tak, aby si jiným způsobem přiměřeně zajistil povědomí o řízení týkajících se pozemků v jeho vlastnictví.“. Ústavní stížnost proti tomuto rozsudku odmítl Ústavní soud usnesením spis. zn. I. ÚS 4/18 ze dne 16.01.2018].

Jde k odvolatelově tíži, pokud nesledoval ani úřední desku Městského úřadu Zábřeh v místě svých pozemků, kde sice nemělo vyvěšení listin právní účinky doručení, ale plnilo informativní funkci s paralelním vyvěšením na úřední desce ministerstva.

Odvolatel např. nepožádal o prodloužení lhůty ani o prominutí zmeškání úkonu. Podstatu odvolatelových výtek proti postupu ministerstva představuje pouze a jen výklad rozsudku šestého senátu, na základě kterého, se odvolatel domnívá, že mu ministerstvo mělo a má správně doručovat jednotlivě do vlastních rukou. Z tohoto předpokladu odvolatel vychází pro svůj závěr o nevstřícnosti a o nezákonném postupu ministerstva.

Ministerstvo však skutečně zastává názor, že postupuje zákonným způsobem a projevilo i dostatek vstřícnosti tím, že samotné podklady **vyvěsilo na úřední desce** jak v případě dílčího, tak konečného seznámení s podklady. Proto ministerstvo nevyhovělo dodatečnému odvolatelu požadavku, aby mu dávno po možnosti dílčího seznámení s podklady zaslalo tytéž podklady jednotlivě do vlastních rukou. Tento postup by zcela popřel zákonný způsob doručování.

Ministerstvo (ani krajský úřad) **nevzbudilo v odvolateli legitimní očekávání**, že mu budou v tomto odvolacím řízení doručovány písemnosti do vlastních rukou. Krajský úřad ho **zcela jasně a správně poučil** o doručování podle § 2 odst. 5 liniového zákona na str. 25 oznámení o zahájení řízení, které odvolateli doručil v souladu s tímto ustanovením jako první (a jediný) úkon v řízení do vlastních rukou (pol. č. 67 spisu, dle doručky vykázano doručení dne 21.06.2023). Odvolatel tedy bez sebemenších pochybností mohl a měl očekávat, že ostatní písemnosti mu budou doručovány veřejnou vyhláškou.

Rozsudek šestého senátu je ze dne 07.12.2023. Napadené rozhodnutí je ze dne 25.01.2024. V napadeném rozhodnutí není nikde **žádná zmínka, že by krajský úřad avizoval změnu doručování** pro odvolací řízení.

Protože ministerstvo po seznámení se s odvoláním zjistilo, že se odvolatel dovolává aplikace rozsudku šestého senátu, hned v prvním úkonu (dílčí seznámení s podklady ze dne 28.08.2024, pol. č. 15 spisu ministerstva), který učinilo vůči účastníkům navenek, podrobně avizovalo toto poučení stran doručování (zachováno zvýraznění z dílčího seznámení):

Upozornění k doručování písemností v odvolacím řízení:

*„Odvolatel Mgr. Viktor Jílek, Ph.D., výslovně požádal, aby mu ministerstvo doručovalo v odvolacím řízení **jednotlivě**, neboť to dle jeho názoru vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. **6 As 285/2021-55** ze dne 07.12.2023.*

*Ministerstvo zná tento rozsudek, který byl publikovaný ve Sbírce rozhodnutí a stanovisek pod č. 4566/2024 Sb. NSS, podle kterého se „vedlejšímu účastníkovi stavebního řízení, kterému bylo v prvním stupni doručováno veřejnou vyhláškou dle § 144 odst. 6 správního řádu, musí být poté, co podá odvolání, doručováno individuálně“. Tímto rozsudkem se však ministerstvo nemůže řídit, což není projev neúcty k rozhodnutím správních soudů, která jsou publikovaná ve Sbírce rozhodnutí NSS, ale jde o důsledek **odlišné právní úpravy**.*

*Šestý senát Nejvyššího správního soudu totiž dospěl ke svému názoru v „obyčejném“ řízení podle stavebního zákona (konkrétně v územním řízení) ve věci bytového domu, pro které byla rozhodná právní úprava obsažená v § 87 odst. 1 stavebního zákona a v § 144 odst. 6 správního řádu, **nikoliv právní úprava v liniovém zákoně**. Tyto právní normy nebyly dle názoru Nejvyššího správního soudu úplně jednoznačné, proto je vyložil tak, že odvolateli, který je vedlejším účastníkem řízení a „vystoupil z davu“, se musí doručovat jednotlivě.*

*V nynějším řízení je odvolatel účastníkem především z titulu § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona (terminologií správního řádu hlavním účastníkem). Mohlo by se tedy zdát, že se rozsudek šestého senátu uplatní tím spíše pro nynější odvolací řízení. Tak tomu ale není, neboť **§ 2 odst. 5 liniového zákona obsahuje speciální úpravu, která je podstatně odlišná od té, která byla rozhodná pro právní posouzení šestým senátem NSS; tato speciální právní úprava zní:***

*V řízení podle tohoto zákona nebo stavebního zákona, které je řízením s velkým počtem účastníků, se oznámení o zahájení řízení doručuje veřejnou vyhláškou. **Jednotlivě** se oznámení o zahájení řízení doručuje **pouze účastníkům řízení podle § 85 odst. 2 písm. a)** (...) stavebního zákona. (...) **Ostatní písemnosti se doručují jednotlivě pouze žadateli, obci, na jejímž území má být záměr uskutečněn, je-li účastníkem řízení, a dotčeným orgánům; ostatním účastníkům řízení se doručují veřejnou vyhláškou**, o čemž se tito účastníci poučí v oznámení o zahájení řízení, je-li jim doručováno jednotlivě.*

Jelikož krajský úřad odvolatele správně poučil v oznámení o zahájení řízení, které mu doručil jednotlivě, o tomto speciálním režimu doručování v řízeních podle liniového zákona, musí se odvolateli úkony podle stavebního zákona do skončení řízení doručovat už jen veřejnou

vyhláškou. Řízení v prvním a druhém stupni tvoří jeden celek a končí vydáním rozhodnutí odvolacího správního orgánu, tj. toto pravidlo platí také pro odvolací řízení.

Uvedené pravidlo je na rozdíl od ustanovení, které vyložil šestý senát NSS, naprosto jasné, neboť rozhodnutí o odvolání patří mezi „ostatní písemnosti“, které v řízení následují po oznámení o zahájení řízení.

Na tomto závěru nemůže nic změnit ani fakt, že by ministerstvo takto doručovalo kromě žadatele, obcí a dotčeným orgánům navíc pouze jednomu odvolateli. Liniový zákon však tento způsob doručování neumožňuje. Ministerstvo nemůže zakládat nerovnost v procesních právech (§ 7 odst. 1 správního řádu).

Poučení o doručování v řízení, které poskytl krajský úřad v oznámení o zahájení řízení, zakládá legitimní očekávání, jak se doručují ty písemnosti, které jsou podle stavebního zákona určené všem účastníkům řízení. Zákonný příkaz takto doručovat je zcela jasný a ministerstvo **bude i odvolateli doručovat veřejnou vyhláškou, proto ve smyslu § 4 odst. 3 a 4 správního řádu avizuje, že je nutné sledovat úřední desku.**

Dílčí seznámení vyvěsilo na své úřední desce i na úředních deskách obcí dotčených trasou záměru. Pochopitelně ministerstvo nemohlo doručovat odvolateli individuálně, neboť by tím (více méně v duchu Hellerovy Hlavy XXII) popřelo celou konstrukci doručování.

Nesledoval-li tedy odvolatel úřední desku, stalo se tak v příčinné souvislosti s jeho vlastním subjektivním výkladem rozsudku šestého senátu, že mu ministerstvo bude doručovat jinak, než jak byl předtím poučen přímo v tomto územním řízení krajským úřadem.

Ministerstvo sice chápe, že právní laik třeba nemusí dobře odlišit nebo si neuvědomit skutkové odlišnosti případů, neboť právní názory a právní věty nežijí odtrženě od skutkových okolností případu, ovšem pak by bylo řešením konzultovat otázku např. s právním profesionálem se specializací na stavební (správní) právo. Rozhodně není adekvátní nařknout správní orgány z nevstřícnosti a nezákonného doručování, protože **rozsudek šestého senátu nijak neavizoval, že platí také pro řízení podle liniového zákona.** Nebylo tedy objektivně přiměřenou reakcí přestat se spoléhat na poučení krajského úřadu z oznámení o zahájení řízení a začít se spoléhat na to, že rozsudek šestého senátu toto poučení „přebil“ a poučení se stalo bezpředmětným.

K dílčí námitce, že doručení jednotlivě jednomu účastníkovi nemůže být zatěžující a že ministerstvu „*nic nebrání*“ takto doručovat, musí ministerstvo uvést, že se jedná o zavádějící logickou zkratku. Na první pohled působí tento názor logicky, ovšem odvolatelova věc se ocitá v konkurenci více dalších kauz, ve kterých kdyby ministerstvo pokaždé se stejným argumentem dovozovalo, že pro jednu jednotlivé doručení není zase tak zatěžující, systémově by narostla administrativní (a plíživě i finanční) náročnost doručování, protože každý úkon v odvolacím řízení by doručovalo jednotlivě odvolatelům. Zvýšení rozsahu doručování veřejnou vyhláškou právě za účelem snížení administrativy a finanční náročnosti doručování bylo přitom očividným zákonodárcovým úmyslem při přijetí (a následné precizaci dalšími novelizacemi) § 2 odst. 5 liniového zákona. Nejde navíc jen o jeden úkon na každé odvolací řízení, často je úkonů více. Současně by ministerstvo vytvořilo správní praxi, kterou by se mohl následně každý dovolávat na základě legitimního očekávání, které by vzniklo díky § 2 odst. 4 správního řádu a způsob doručování podle § 2 odst. 5 liniového zákona by se stal obsoletním.

Odvolací řízení, které vyvolal odvolatel, přitom nebylo první příležitostí, kdy ministerstvo takto zdůvodnilo doručování; naopak takto ministerstvo postupovalo vícekrát od vydání rozsudku šestého senátu. Díky tomu již stihl k tomuto názoru zaujmout názor i nezávislý správní soud, proto ostatně ministerstvo v konečném seznámení s podklady nad rámec opětovného upozornění na způsob doručování (tentokrát ve stručnější formě než v dílčím seznámení s podklady) dodalo, že v mezidobí tento názor stvrdil Krajský soud v Ostravě v usnesení č. j. **38 A 4/2024-67** ze dne 10.12.2024, v němž uvedl (bod 6.):

„Krajský soud přitom zcela souhlasí s argumentací žalovaného na str. 19–20 odůvodnění rozhodnutí, týkající se doručování napadeného rozhodnutí odvolatelům veřejnou vyhláškou. Krajský soud má za to, že úprava doručování v § 2 odst. 5 liniového zákona je úpravou komplexní, vytvořenou na míru a pro účely liniového zákona, který je specifický i v dalších směrech (např. právě zkrácenou lhůtou pro podání žaloby). Úprava doručování v § 2 odst. 5 liniového zákona představuje úpravu speciální, a to i vůči doručování podle § 144 odst. 6 správního řádu. K tomu lze poukázat též na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který se zabýval včasností žalob na přezkum rozhodnutí podle liniového zákona, a dospěl, byť implicitně, ke stejnému závěru

(rozhodnutí ze dne 22. 12. 2020 č. j. 2 As 252/2020-46 nebo ze dne 14. 10. 2021 č. j. 4 As 280/2021-31).“

Je to zrovna tento soud, jehož dva specializované senáty se nejčastěji setkávají s řízeními o liniových stavbách podle liniového zákona od zavedení jeho výlučné místní příslušnosti (od 01.01.2018 novelizovaný § 7 odst. 4 soudního řádu správního). Krajský soud v Ostravě navíc posuzoval případ žalobců, kteří byli zastoupeni advokátem, tj. případ, že by ministerstvo doručovalo jednu datovou zprávu – což je stejný případ jako u odvolatele.

Odvolatel přitom nijak nereagoval na doplňující argument ministerstva, že Krajský soud v Ostravě souhlasil s názorem ministerstva, pouze opět zopakoval názor, že ministerstvo ignoruje rozsudek šestého senátu. Nelze si současně nepovšimnout, že jde v principu o stejný procesní postoj jako v řízením v prvním stupni, v němž odvolatel v podání, jímž uplatnil námitky (pol. č. 78 spisu) rovněž nařkl krajský úřad, že doručuje „v rozporu se správním řádem“, přestože krajský úřad splnil všechny požadavky § 2 odst. 5 liniového zákona (poučení odlišil i viditelně graficky, díky čemuž bylo poučení vhodně opticky oddělené od ostatního textu a nešlo o „nekalý způsob“ poučení ve stylu obchodních podmínek psaných drobným písmem, které jsou graficky dovedně „schované“).

Podle odvolatelovy logiky by se dalo dokonce zvažovat, že i některé drobné změny územních plánů lze doručovat jako opatření obecné povahy jednotlivě do vlastních rukou. Někdy, zvláště na malých obcích, se přijímá změna územního plánu třeba i jen pro jednu zastavitelnou plochu, kde není nijak těžké určit, kterých pozemků se vymezení nové plochy týká, a principiálně by nebyl žádný problém doručovat vlastníkům přímo dotčených i sousedních pozemků jednotlivě s argumentem málo zatěžujícího doručování (nynější územní řízení má přes 300 hlavních účastníků, což je počet, kterého nedosahuje leckterá menší změna územního plánu, která se doručuje veřejnou vyhláškou a u které se dovozuje, že se přesto týká předem neurčeného počtu osob). Také by to však nebylo možné, opatření obecné povahy se prostě doručuje veřejnou vyhláškou bez ohledu na rozsáhlost (vyjma tzv. oprávněných investorů, kterým se doručuje jednotlivě, to však stanoví zákon podobně jako jsou výjimky v § 2 odst. 5 liniového zákona).

Argument těmi, kteří vystoupili z davu (slovy šestého senátu) tedy **platí jen pro řízení podle stavebního zákona, na které se nevztahuje právní úprava v liniovém zákoně**, mj. proto, že podle § 144 odst. 6 správního řádu „lze doručovat“ veřejnou vyhláškou, kdežto podle § 2 odst. 5 liniového zákona ostatní písemnosti „se doručují“ nezměnitelně předepsaným způsobem a správní orgán nemá svěřenou volnou úvahu, zda v konkrétním případě doručovat jednotlivě. Nejde tedy o to, že ministerstvu údajně „*nic nebrání*“ doručovat jednotlivě.

Smí-li si ministerstvo vypůjčit hodnocení Krajského soudu v Plzni ke zkrácení žalobních lhůt a použít ho i na situaci doručování v řízení, na které se vztahuje liniový zákon, pak ministerstvo uzavírá, že sice „*tento výsledný stav považuje za tvrdý, nicméně přípustný*“ (inspirováno bodem 6. usnesení č. j. 55 A 24/2024-31 ze dne 09.08.2024).

Námitky proti doručování tudíž **nejsou důvodné**.

IV. 2. 2. Trasa záměru:

Ministerstvo souhlasí s odvolatelem, že územně plánovací dokumentace vymezuje jen plochy a koridory, které jsou „širší“ a které přímo neumísťují záměry do území, ale jen vytvářejí prostorové předpoklady pro určité trasování.

V tomto kontextu je třeba vnímat ustanovení § 89 odst. 2 stavebního zákona o koncentraci námitek, podle něhož se nepřihlíží k závazným stanoviskům a námitkám k věcem, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací dokumentace.

Jestliže není během pořizování územně plánovací dokumentace známa konkrétní trasa/umístění záměru, nelze v územním řízení účastníkům vytýkat s odkazem na § 89 odst. 2, že o trase už bylo rozhodnuto, ačkoliv nebylo.

Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje, v úplném znění po aktualizacích č. 1, 2b, 3, 2a, 4 a 5 vymezují koridor **veřejně prospěšné stavby D4** pro „*I/44 Mohelnice – Zábřeh*“ o šířce 400 m.

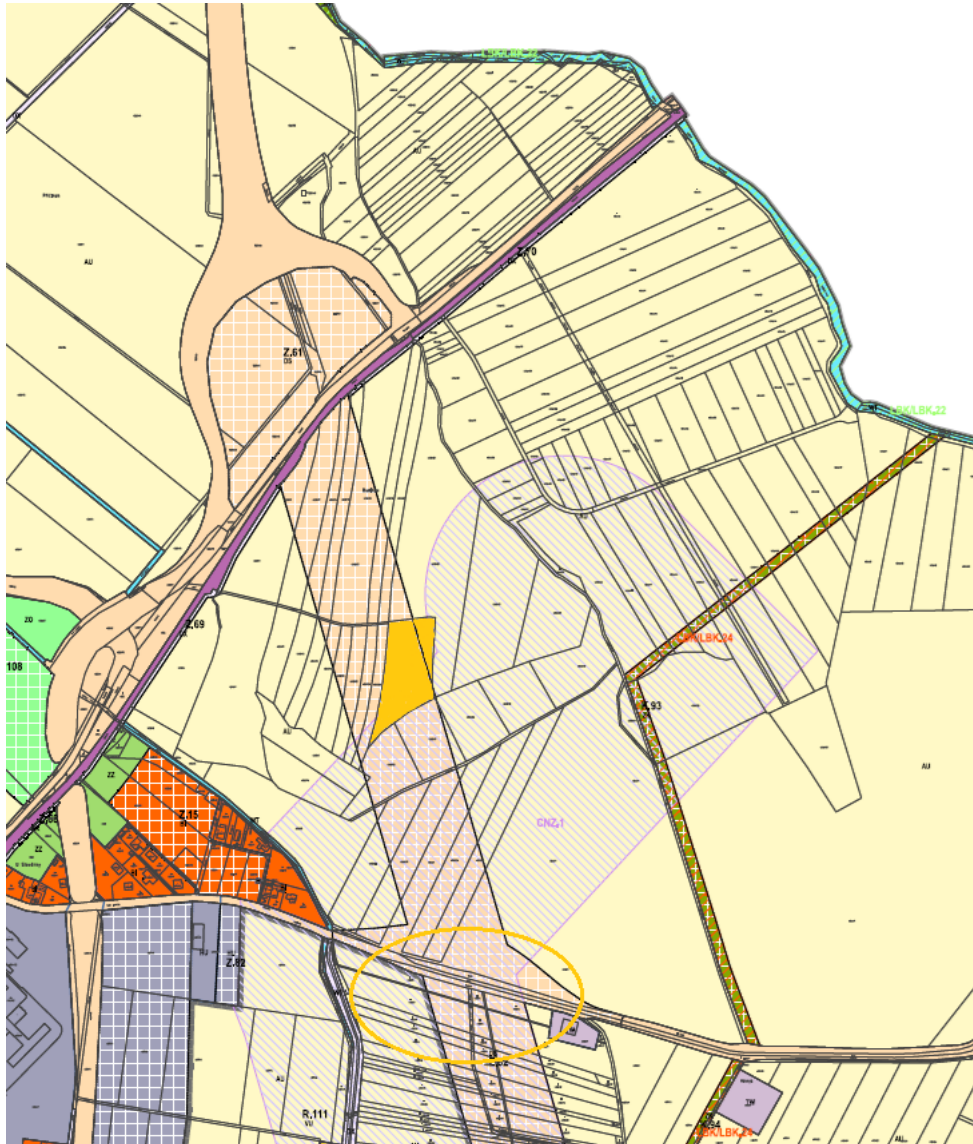
Pouze potud lze s odvolatelem souhlasit.

Z Územního plánu města Zábřeh, v úplném znění po aktualizacích č. 1, 2 3 a 4, (veřejně dostupný z: <https://www.zabreh.cz/uzemni-plan-zabreh/ds-1319>; dále jen „**ÚP Zábřeh**“)

který zpřesnil koridor, totiž už vyplývá větší podrobnost a po zpřesnění musela být odvolateli naprosto jasná následující fakta:

- první skupinu pozemků přiléhající stávající silnici III/3701 (parc. č. 4089/6, 4100/1, 4100/4, 4100/5, 4100/6, 4100/7, 4103/2 a 4103/5) **nelze křížit jinak** než cca v polovině této skupiny,
- pozemek parc. č. 4248/30 **nemůže být nezasažený** nebo zasažený výrazně méně,

což není projev nepřiměřenosti nebo dokonce svévole ŘSD, ale toho, že se obchvat musí napojit na stávající silnici I/44 severovýchodně od města. Vzhledem k této územní souvislosti (a také dalším – vizte bezprostředně níže) je jasné, že jakékoliv jiné trasování záměru obchvatu by znamenalo, že před napojením na stávající silnici I/44 **by trasa obchvatu nemohla být přímá, ale v oblouku**. To je samo o sobě nelogické těsně před napojením na stávající silnici I/44; navíc pro větší oblouk (kdyby dával vůbec smysl) neposkytuje ÚP Zábřeh ani prostor, neboť koridor není tak široký.

Výřez z hlavního výkresu ÚP Zábřeh s vyznačením lokality první skupiny pozemků (oranžová elipsa) a pozemku parc. 4248/30 (oranžová vyplň) vůči koridoru pro obchvat

Ačkoliv není úkolem ministerstva vysvětlovat vymezení koridoru, neboť o tom rozhodlo město Zábřeh v samostatné působnosti při pořizování ÚP Zábřeh, ministerstvo se alespoň na vysvětlenou pokusí odvolateli ozřejmit, že koridor není vymezen zjevně tak, aby obchvatem byl zatížen jednostranně právě odvolatel, ale protože jinak by se:

- po levé straně trasa obchvatu (koridor) velmi přiblížila, nebo zasáhla návrhové plochy výroby všeobecné (Z.76), výběžek zastavěného území při Lesnické ulici

- po pravé straně zasáhla pozemek parc. č. 4100/3 a 4100/2 ve vlastnictví společnosti Vodohospodářská zařízení Šumperk, a. s. (úpravna vody) a blízké prvky územního systému ekologické stability krajiny (lokální biokoridory a biocentrum, LBK.24, LBC Měkkýš, LBK.25).

Ačkoliv má tedy odvolatel v základu pravdu v tom, že koridory neumísťují stavby, ani neurčují přesnou trasu ani skladbu záměrů, za těchto okolností musí ministerstvo konstatovat, že na základě ÚP Zábřeh mohl odvolatel bez potíží seznat, že obchvat následně navržený v územním řízení nemůže v lokalitě těsně před napojením na stávající silnici I/44 vypadat tak, že by jeho pozemky nijak nezasáhl.

Námítka proto **není** dílem **přípustná** (§ 89 odst. 2 stavebního zákona), dílem **není důvodná**.

Pro úplnost a také ve vazbě na vypořádání následující námítky ministerstvo ještě uvádí, že přiměřenost a nezbytnost zásahu do vlastnických práv je otázkou relevantní až pro vyvlastňovací řízení [§ 4 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů]. V územním řízení se zkoumá „pouze“ obecná předběžná otázka, **zda lze** pozemek nebo stavbu **teoreticky vyvlastnit** (srov. např. rozsudky NSS č. j. **10 As 294/2016-29** ze dne 02.03.2017, č. j. **6 As 231/2016-40** ze dne 22.03.2017 nebo č. j. **2 As 21/2016-83** ze dne 26.07.2016). Úkolem stavebních úřadů v územním řízení je posouzení veřejné prospěšnosti stavby, nikoliv přímo posuzování přiměřenosti (nezbytnosti) rozsahu navržených trvalých záborů a převažujícího veřejného zájmu nad soukromými zájmy, vyhovuje-li záměr požadavkům § 90 odst. 1 stavebního zákona.

IV. 2. 3. *Veřejná prospěšnost vedlejších staveb (přeložek):*

Odvolatel nepopírá veřejnou prospěšnost hlavní stavby (stavebních objektů silnice), ale rozporuje, že krajský úřad měl správně vyžadovat po ŘSD doložit odvolatelův souhlas s umístěním přeložek technické infrastruktury na svých pozemcích.

Námítka **není důvodná**.

Podle § 184a odst. 3 stavebního zákona se souhlas (podle odstavce 1, pozn. ministerstva) nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření **stanoven účel vyvlastnění zákonem**.

Podle § 17 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31.12.2023 jsou dálnice, **silnice** a místní komunikace I. třídy, jejich součástí, příslušenství **a stavby související veřejně prospěšné**. Za související stavbu se pro tyto účely považuje i stezka pro cyklisty a stezka pro chodce a cyklisty souběžná se silnicí nebo místní komunikací I. třídy.

Podle § 17 odst. 2 písm. a) tohoto zákona lze podle zvláštního právního předpisu (zákon o vyvlastnění, pozn. ministerstva) odejmout nebo omezit vlastnické právo k pozemku nebo ke stavbě nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě **potřebným k uskutečnění výstavby**, opravy, úpravy, modernizace nebo rekonstrukce dálnice, **silnice**, místní komunikace I. třídy, jejich součástí, příslušenství **nebo staveb souvisejících**.

Účely vyvlastnění definované v § 170 stavebního zákona nejsou jedinými účely vyvlastnění, které jsou vymezené v právním řádu.

Není ovšem pravdivé ani odvolatelovo tvrzení, že přeložky jako vedlejší stavby nejsou vymezené územně plánovací dokumentací jako veřejně prospěšné stavby.

Ve skutečnosti totiž zásady územního rozvoje v textové části stanoví (jde o citace, zvýraznilo ministerstvo) níže uvedené závazné podmínky, resp. „regulativy“.

Z bodu 85. zásad územního rozvoje v kapitole A.7. dále vyplývá tato regulace:

„Práva k pozemkům a stavbám lze v souladu s § 170 zákona č.183/2006 Sb. ve znění pozdějších změn odejmout, nebo omezit k těmto veřejně prospěšným stavbám (součástí VPS jsou kromě hlavní stavby, také stavby související se stavbou hlavní, bez kterých by nebylo možné tuto stavbu realizovat)“. V seznamu je vymezen mj. koridor D4 mj. na území města Zábřeh.

Bod 86. stanoví:

„Za součást vymezených koridorů veřejně prospěšných staveb považovat:

86.1. plochy nezbytné k zajištění výstavby a k řádnému užívání stavby pro stanovený účel (včetně doprovodných zařízení nezbytných k provozu liniové stavby jako např. elektrické stanice,

čerpací stanice, úpravny vody, regulační stanice apod. a **doprovodných staveb** jako např. mosty, opěrné zdi, propustky, tunely apod.) pokud nejsou vymezeny jako samostatná veřejně prospěšná stavba;

86.2. *nápojení komunikační sítě nižšího řádu (upřesnění polohy a tvar křížovatek bude předmětem návrhu ÚP obcí);“.*

Přeložky, které záměr obchvatu vyvolá, tj. jejich potřeba vyvstala v příčinné souvislosti se záměrem, **jsou stavbami souvisejícími** (protože podmiňují obchvat). Stavby související jsou podle výše uvedených dvou titulů rovněž veřejně prospěšnými. U vodovodu pokládá ministerstvo nesouhlasnou polemiku za poněkud nepřipadnou, poněvadž vedle první skupiny pozemků se nachází úpravna vody, tudíž není složité dovítit se, k čemu slouží technická infrastruktura k/z ní vedoucí.

Dokonce existuje i třetí titul jejich veřejné prospěšnosti, jelikož tato **technická infrastruktura je sama o sobě veřejně prospěšná** podle zvláštních zákonů, i kdyby se neuvažoval jejich charakter jako souvisejících staveb s obchvatem [srov. § 2 odst. 2 písm. a) bod 1., § 2 odst. 2 písm. b) bod 1. energetického zákona; § 1 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích; § 7 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, příp. § 5 odst. 1 zákona o dráhách v případě elektronických komunikací ČD – Telematika, a. s., které jsou stavbou dráhy ve spojení s § 9 písm. e) a f) vyhlášky č. 177/1995 Sb.].

Ministerstvo navíc nenalezlo oporu pro závěr, že by odvolatelovy pozemky byly dotčené stavbami elektrického vedení a plynovody. Přeložky plynovodu SO 510 a SO 511 nezasahují na odvolatelovy pozemky (srov. katastrální situační výkres C.2.2; situace koordinační SO 510 a 511 v dokumentaci těchto objektů, 1 : 500). Přeložky elektrických vedení (SO 419, 420, které navíc nejsou na odvolatelových pozemcích) si zajišťuje společnost ČEZ Distribuce, a. s., sama, jak je uvedeno v souhrnné technické zprávě: „*přeložky elektrických vedení fy ČEZ Distribuce a. s. – popis je pouze orientační – objekty nejsou předmětem ÚR a budou připraveny a umístěny jako samostatná stavba*“.

Přeložky jsou související (podmiňující) stavbou. Z opatrnosti ministerstvo uvádí, že to není projevem tzv. „salámové metody“, neboť jsou takto vyčleněny jen stavby jednoho vlastníka, které náležejí do řady SO 400. Vlastník distribuční soustavy má podle § 47 odst. 2 energetického zákona plné právo určit si, zda přeložku (přeložky) zajistí sám (včetně projektové přípravy), anebo pověří někoho jiného (zde ŘSD). Stavební úřady nemohou tento projev vůle přezkoumávat nebo si vynucovat jiný.

Výše uvedené vypořádání se tedy vztahuje primárně na SO 343, 466, 467 (vodovod, sítě elektronických komunikací).

Je samozřejmé, že souvislost přeložek se stavbou silnice I. třídy nemůže zhoršit (popřít) jejich status veřejné prospěšnosti na základě těchto zákonů.

Ke zmínce, že ani dnes nejsou k pozemkům zřízena věcná břemena, lze toliko uvést, že dříve byla oprávnění většinou založena na tzv. zákonných věcných břemenech, která se nezapisovala do katastru nemovitostí a oprávnění vznikla např. na základě zákonů č. 67/1960 Sb. a č. 79/1957 Sb. zůstala nedotčena (např. na základě § 98 odst. 4 energetického zákona, příp. § 45 odst. 3 zákona č. 222/1994 Sb.). Předmětem tohoto územního řízení však vůbec není posuzování oprávněnosti stávajících vedení technické infrastruktury a ostatně platí, že u dosavadní infrastruktury platí presumpce zákonnosti jejich legálního zřízení i provozování (přiměřeně srov. rozsudek NSS č. j. 10 As 358/2022-104 ze dne 06.04.2023, odst. [44]), proto se ministerstvo touto námitkou podrobněji nezabývalo.

IV. 2. 4. *Přístupnost pozemků a možnost obhospodařování:*

Tato otázka měla **dvě roviny**.

V **první rovině** přísluší zabývat se zpřístupněním pozemků stavebním úřadům, jelikož otázka přístupu k pozemkům se vztahuje k požadavkům stavebního zákona a vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, je (stručně řečeno), aby nevznikaly dopravně nepřístupné pozemky (§ 20 odst. 3, který náleží do části třetí vyhlášky, která se použije v územním řízení). Dále toto plyne ze souvislosti s dělením a scelováním pozemků, neboť podle § 82 odst. 3 stavebního zákona se nevyžaduje rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků, pokud podmínky pro dělení nebo scelení pozemků jsou dány mj. **rozhodnutím stavebního úřadu**. Tímto rozhodnutím je právě územní rozhodnutí o umístění stavby, protože podle § 2 písm. a)

katastrálního zákona mj. toto rozhodnutí vytváří hranici pozemku (podle územního rozhodnutí o umístění stavby lze pozemek rozdělit na základě geometrického plánu i bez souhlasu vlastníka na základě ohlášení katastrálnímu úřadu). V případě samostatného územního řízení o dělení nebo scelení pozemků je třeba doložit celkovou situaci se zakreslením požadovaného dělení nebo scelování pozemků s vyznačením přístupu z veřejné komunikace ke všem pozemkům (část B. bod 5. přílohy č. 4 vyhlášky č. 503/2006 Sb.). Pokud se tedy v územním řízení o dělení nebo scelování pozemků zkoumá otázka přístupu k pozemkům, logicky se totéž zkoumá v územním řízení o umístění stavby, kterým se pozemky rovněž rozdělují a nahrazují územní rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků. Nečiní se tak samozřejmě úplně stejně ve formě vyznačení přístupu z veřejné komunikace na situačním výkresu, ale přímo návrhem stavebních objektů, kterými se zajistí přístup těch pozemků, které by byly jinak kvůli záměru znepřístupněné.

Totéž vyplývá např. z rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 57 A 173/2018-91 ze dne 28.02.2020 (odst. 42., kde se opírá i o názor rozšířeného senátu NSS z usnesení č. j. 2 As 43/2016-72 ze dne 29.08.2017), že „*přístupnost pozemku a povolované stavby z pozemní komunikace je požadavkem stavebních předpisů*“.

Ve druhé rovině se touto otázkou však zabývaly i orgány ochrany ZPF.

IV. 2. 4. 1. Zpřístupnění pozemku parc. 4248/30:

V trvalém záboru pro obchvat se ocitla větší část odvolatelova pozemku a současně obchvat „přetne“ pozemek parc. 4248/12, který vlastní město Zábřeh a jenž odvolatel označil jako pozemek, díky němuž je zajištěn přístup na odvolatelův pozemek (ačkoliv parc. č. 4248/12 je veden jako orná půda, svým úzkým a podlouhlým tvarem působí jako polní cesta, pro další závěry ministerstva však není významné zabývat se tímto pozemkem).

Ministerstvo **zčásti souhlasí** s odvolatelem, že se krajský úřad pokusil s námitkou vypořádat, ale pouze pokud se jedná o požadavek na přesnější odůvodnění. V základu totiž krajský úřad vypořádal námitku korektně, proto **není** odvolatelova námitka **důvodná**.

Krajský úřad uvedl na str. 69 (zvýraznilo ministerstvo): „(...) *stavba je navržena především na území, které je nyní zemědělsky obhospodařováno, a to prostřednictvím půdních bloků s centrálními hospodářskými sjezdy, které byly v rámci projektové dokumentace předmětné stavby v maximální možné míře respektovány či nahrazovány, a to prostřednictvím účelových jednopruhových obousměrných komunikací lemujiících přeložku sil. I/44 a zřízením nových sjezdů. Předložená projektová dokumentace nezhoršuje obslužnost zemědělsky obhospodařovaných pozemků. Po realizaci stavby budou přístupny všechny pozemky, a to prostřednictvím stávajících a nově budovaných komunikací, sjezdů, které budou napojeny na stávající silniční síť či síť polních cest v širší lokalitě. (...)*“.

Krajský úřad mohl pro zvýšení přesvědčivosti odůvodnění (nikoliv proto, aby až tímto zpřesněním splnil požadavek řádného odůvodnění § 68 odst. 3 správního řádu) pouze důkladněji popsat, že se jedná o **SO 165** Účelová komunikace v km 4,798–5,608 vpravo, resp. vyjádřit vazbu na popis tohoto stavebního objektu, který je ve výrokové části pojat nadstandardně podrobně.

Tento stavební objekt, který popsal ve výrokové části napadeného rozhodnutí (str. 13) slouží pro obsluhu zemědělských pozemků a zároveň umožňuje přístup k mostu SO 208. Je umístěn v patě násypu v km 4,798–5,608 hlavní trasy vpravo, délka je 850,90 m. Je napojen na stávající silnici III/3701 (SO 124); pod mostem je zřízeno obratiště. Skutečnost, že je stavební objekt popsán ve výrokové části napadeného rozhodnutí, přitom odvolatel nezohlednil a odůvodnění napadeného rozhodnutí hodnotil jen izolovaně mimo tento kontext.

Tato přístupová komunikace skutečně lemuje v uvedeném staničení obchvat (vizte katastrální situační výkres C.2.2, 1 : 2000, 05/2020, rev. 08/2022, Ing. Roman Kotas). Totéž naprosto zřetelně vyplývá z výkresu C.4.2 Situace přístupů na pozemky a ze situace účelových komunikací a sjezdů – část 2 a 3 (D.1.2, 1 : 1000, 05/2020, rev. 08/2022).

Technická zpráva k účelovým komunikacím a sjezdům (D.1.1) transparentně uvádí, že vzhledem k technickému řešení stavby jsou navrženy účelové komunikace téměř v celé délce obchvatu a komunikace musí umožňovat průjezd zemědělské techniky, zejména pak kombajnu/sklízecích mlátiček s osazenou žací lištou šířky 6,00 m, proto jsou části účelových komunikací v místě souběhu např. s oploceními osazeny od pevné překážky o 1,50 m, což vyplynulo z podnětu společností obhospodařujících přilehlé polnosti). Kategorie účelových komunikací je 4,0/20.

Tento popis (ještě podrobněji) převzal krajský úřad do výrokové části s popisem stavebních objektů (str. 11) včetně základní podrobnosti konstrukce (prolévaná asfaltová vrstva s výhradou podrobnějšího technického řešení v dalším stupni přípravy z hlediska únosnosti). Přesnější návrh konstrukce vozovky řešený v řízení o povolení záměru neshledává ministerstvo jako problematický, jelikož SO 165 je umístěná a konkrétní provedení povrchu (či konstrukčních vrstev) vozovky není otázka umístění stavby, ale technická.

Projektant se také zabýval pro účely prověření sjezdů projetím návrhových vozidel (str. 9 technické zprávy).

Jediné, co ministerstvo uznává, je, že výkresy neobsahují vždy konkrétní sjezdy na okolní pozemky na konkrétním místě SO 165, ale často „jen“ naznačení šipkou, kde by sjezd mohl být (C.4.2). Tato skutečnost ovšem není vadou žádosti ani napadeného rozhodnutí, protože sjezdy a nájezdy na pozemní komunikace sloužící k připojení sousední nemovitosti se striktně vzato neumísťují [§ 79 odst. 2 písm. i) stavebního zákona, což platí i za účinnosti a aplikovatelnosti nového stavebního zákona, kdy se obchvat bude realizovat – za předpokladu, že ŘSD získá povolení záměru – podle přílohy č. 1 odst. 1 písm. a) bodu 16. ve spojení s § 171 jde o drobnou stavbu, která se nepovoluje].

Otázka přesné lokalizace sjezdu je tedy dosti operativní jak fakticky, tak právně. Proto by taková informace sice mohla být obsažena ve výkresu, aby rozptýlila odvolatelovy obavy; sama o sobě by však byla nadbytečná, resp. absence zcela konkrétního návrhu sjezdu není nezákonná. Technická zpráva D.1.1 hovoří o základní šířce sjezdů 5,00 m, tudíž nelze dospět k závěru, že by ŘSD se sjezdy nijak nepočítalo. Navíc je nutné zohlednit vedení SO 165 prakticky na úrovni stávajícího terénu, tzn. že není nijak složité na základě konstruktivní komunikace vlastníků (uživatelů, pachtýřů) okolních zpřístupňovaných pozemků s ŘSD, aby sjezdy byly lokalizované co nejvhodněji pro všechny.

Z hlediska výškového profilu opravdu mohl krajský úřad uvést více, dílčí nedostatky odůvodnění však nejsou důvodem pro automatické zrušení rozhodnutí; naopak by je měl napravit odvolací správní orgán (tím spíše u rozsáhlejších nebo rozsáhlých záměrů, u nichž rozhodnutí čítají běžně desítky i nižší stovky stran).

Krajský úřad sice neuvedl výšky mostů, ale jinak záměr popsal s odpovídající podrobností, ve zbytku stačí odkaz na (projektovou) dokumentaci, nikoliv další precizace popisu ve výrokové části rozhodnutí (srov. rozsudek NSS č. j. **7 As 26/2011**-175 ze dne 22.07.2011 citovaný např. v rozsudku NSS č. j. **3 As 420/2021** ze dne 17.10.2022, odst. [26]).

Ministerstvo proto jen krátce doplní, že přístupová komunikace SO 165 vede podél hlavní trasy obchvatu k mostům SO 207 (jižní přístup) a SO 208 (severní přístup), kde se napojuje na stávající silniční síť (SO 124 jižně – upravovaná silnice III/3071, SO 125 severně – upravovaná silnice I/44). Volné výšky mostů jsou: jižní SO 207 **5,316 m**, severní SO 208 **4,857 m**. Volná výška je však definována jako nejmenší výškový rozdíl mezi nejnižším místem na konstrukci a terénem nebo stavbou, která je přemostována; v místě, kde je zakončen SO 165 ještě před tratí, je však výška mostu vyšší cca **7,0 m** – s rezervou projede vlak na přilehlé trati – výška se postupně snižuje směrem na Postřelmov, což není pro přístup po SO 165 relevantní – vizte podélný řez SO 208. Volná výška by tedy mohla být problémem pro zemědělskou techniku, ale průjezdný profil je v místě daleko větší, což je podstatné. Jde o dostatečné výšky pro naprostou většinu zemědělské techniky.

IV. 2. 4. 2. Zpřístupnění pozemků z první skupiny:

Ačkoliv se odvolání i vyjádření ke konečnému seznámení s podklady vztahovaly k pozemku parc. č. 4248/30, ministerstvo alespoň stručně uvádí, že pozemky z první skupiny, které budou rozděleny obchvatem, budou zpřístupněny díky SO 163 a 164. Jelikož jejich řešení je stejné jako SO 165 (technická zpráva k těmto objektům je společná) a zpřístupňují pozemky u SO 207 a stávající silnice III/3701 a z katastrálního i koordinačního situačního výkresu vyplývá zřetelně jejich umístění, ministerstvo už opět neopakuje totéž. I pozemky z první skupiny **zůstanou zpřístupněné**.

IV. 2. 4. 3. Orgány ochrany ZPF:

Ministerstvo životního prostředí se v závazném stanovisku č. j. MZP/2022/570/1647 ze dne 05.12.2022 na str. 6 výslovně zabývalo otázkou, zda nevzniknou problematicky obhospodařované enklávy ZPF a dospělo k závěru, že nikoliv, proto ŘSD splnilo podmínky § 4 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně ZPF, ve znění účinném do 31.12.2023, (dále bude myšleno toto znění); realizací záměru nebude narušena organizace ZPF.

Ministr životního prostředí v revizním závazném stanovisku vypořádal odvolatelovy námítky následovně:

Dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ZPF platí povinnosti co nejméně narušovat organizaci ZPF, hydrologické a odtokové poměry v území a síť zemědělských účelových komunikací a při umístování směrových a liniových staveb co nejméně zatěžovat obhospodařování ZPF. Ministr odcitoval ze str. 6 přezkoumávaného závazného stanoviska a pokračoval tak, že z přílohy žádosti a z katastrálního situačního výkresu C.2.2 – část 2 vyplývá, že vymezení trvalého odnětí zemědělské půdy ze ZPF na půdních blocích 8602, 9612 a 8701/4 není v rozporu se zákonem, neboť stavba byla navržena tak, aby kromě části zemědělských pozemků zahrnovala i pozemky, které jsou vedené jako vodní plocha (způsob využití koryto vodního toku). Takto vymezeným trvalým zábohem nevzniknou neobhospodařované enklávy.

Dále konstatoval, že již v žádosti o trvalé a dočasné odnětí zemědělské půdy pro obchvat žadatel uvedl, že „stavba řeší propojení již realizovaných obchvatů na sil. I/44 a po její realizaci vytvoří ucelený tah části sil. I/44 s celorepublikovým významem“. Odvolatelův požadavek na změnu umístění záměru při okraji vymezeného koridoru byl z pohledu zákona o ochraně ZPF bezpředmětný. [Ministr životního prostředí se vyjádřil také k otázce souvisejících staveb, ačkoliv ministerstvo nechtělo posoudit veřejnost prospěšnost stavebních objektů. Navíc posouzení bylo nepřesné, jelikož sice je pravda, že přeložky jsou stavby související podle § 1 odst. 2 písm. a) liniového zákona, ale podřazení stavby pod definici dopravní infrastruktury podle liniového zákona nezakládá zákonem vymezený účel vyvlastnění. Proto ministerstvo plně odkazuje na své odůvodněné veřejné prospěšnosti přeložek na str. 13.]

K případnému znečištění půdy odpadními vodami či těžkými kovy ministr konstatoval, že Ministerstvo životního prostředí v závazném stanovisku nevymezilo takovou podmínku, neboť ochrana zemědělské půdy před znečišťováním a poškozováním vyplývá ze zásad ochrany zemědělské půdy zakotvených v ustanovení § 3 zákona o ochraně ZPF, z něhož vyplývá i zakotvení ochrany zemědělské půdy před poškozováním fyzikálních, chemických nebo biologických vlastností. Ministerstvo životního prostředí nadto podmínkou č. 7 závazného stanoviska přesněji stanovilo postup, pokud by došlo ke změně vodního režimu vlivem realizace záměru.

K **přístupnosti pozemků** ministr konstatoval, že přístupnost se zřetelem k užívání těžké zemědělské techniky je řešena v dokumentaci pro vydání rozhodnutí o umístění stavby. Pokud se týká snižování terénu v důsledku realizace stavebního objektu, shledávám, že ochrana při stavební, těžební a průmyslové činnosti, terénních úpravách a při geologickém a hydrologickém průzkumu byla a je vymezena v ustanovení § 8 zákona o ochraně ZPF. Způsob provedení a realizaci stavebních objektů na trvale odejmutých pozemcích ze ZPF zákon neupravuje. K pozemku parc. č. 4248/30 uvedl, že půdní bloky 9602/8 a půdní bloky 9602/4 a 9602/5 budou nadále obhospodařovatelné ze silnice III/3701 směr Zábřeh a směr Lesnice. V případě dalších možných změn odkázal na odůvodnění napadeného závazného stanoviska (str. 6).

Pozn. ministerstva: Toto odůvodnění přístupnosti pozemků, byť stručné, dává odvolateli v principu stejnou odpověď, jaká vyplývá z vypořádání námitek ministerstvem.

IV. 2. 4. 4. Možnost obhospodařování:

Přeložky SO 343, SO 466 a SO 467 budou v hloubce cca 1,2 m pod terénem (vizte dokumentace těchto objektů v části D dokumentace). Přeložky ovšem nejsou umístěny napříč pozemky z první skupiny, ale jak jasně vyplývá z výkresů (v části C i D), podejdou kolmo obchvat cca v km 4,8 a podél trasy obchvatu se napojí nejkratší trasou na stávající trasu vedení. Nejde o žádný extrémní zásah, pouze o nejkratší přeložení technické infrastruktury. Stávající technická infrastruktura evidentně nebrání odvolateli v orbě. Má-li se tedy její část přeložit a napojit na tu stávající, zjevně nejde o významnou změnu pro stávající zemědělské hospodaření, protože stávající infrastruktura zůstane uložena pod terénem stejně, jen se na ni napojí překládaná část vedení.

Znemožněním užívání nebo nepřiměřenými obtížemi při užívání lze argumentovat při získávání práv k pozemkům (§ 3b odst. 8 liniového zákona, ve znění účinném od 01.01.2024, § 4 odst. 3 zákona o vyvlastnění).

IV. 2. 5. Ovlivnění podzemních vod:

Námítky **nejsou důvodné.**

IV. 2. 5. 1. Procesní aspekt:

Hned úvodem je nutné upozornit na skutečnost, že rozhodnutí ministerstva se opírá o **nový vodoprávní souhlas**, který však **odvolatel nenapadl**.

Nejprve se ministerstvo vyjádří k procesnímu aspektu, proč dospělo k tomuto závěru.

Odvolatel ve vyjádření ke konečnému seznámení s podklady namítl, že není možné spokojit se s podklady opatřenými od prvoinstančních dotčených orgánů, aniž by nechal jejich správnost posoudit nadřízené orgány.

V řízení se ovšem nestalo to, co odvolatel takto popsal.

Odvolatel napadl odvoláním vodoprávní souhlas (str. 5 odvolání). Ten pozbyl platnosti, neboť uplynula doba dvou let od jeho vydání a ŘSD nezhájilo stavbu [II. bod 9) závazné části vodoprávního souhlasu]. Ministerstvo požádalo nadřízený vodoprávní úřad – KÚ OŽPZ o potvrzení nebo změnu vodoprávního souhlasu. Takto ministerstvo postupovalo primárně z opatrnosti, jelikož z obsahu odvolání ve skutečnosti vyplývalo, že se odvolatel dovolával podmínky II. 1) vodoprávního souhlasu, aby nebyla ohrožena ani zhoršena jakost povrchových a podzemních vod (vizte str. 2 odvolání), na str. 5 odvolání napadl mj. vodoprávní souhlas vodoprávního úřadu proto, že se „*odvolací námítky dotýkají i veřejných zájmů chráněných těmito orgány*“. Dodržení podmínek závazných stanovisek nepřezkoumávají nadřízené dotčené orgány, ale jde o úkol stavebních úřadů.

Na základě této žádosti ministerstvo obdrželo sdělení KÚ OŽPZ č. j. KUOK 79108/2024 ze dne 08.07.2024 „*o nezhájení přezkumného řízení*“ (sic!), v němž KÚ OŽPZ vyložil, že platnost vodoprávního souhlasu uplynula dnem 23.11.2023, tudíž na jeho podkladě nemohl krajský úřad vydat napadené rozhodnutí.

Jelikož šlo o vadu řízení, kterou deklaroval nadřízený dotčený orgán, (se kterou ministerstvo nemohlo nesouhlasit, protože podmínka vodoprávního souhlasu tak opravdu zněla), ministerstvo pod č. j. MD-14438/2024-910/11 ze dne 29.07.2024 vyzvalo vodoprávní úřad, aby vydal nové závazné stanovisko podle § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) vodního zákona.

Takto ministerstvo postupovalo, neboť v odvolacím řízení je možné opatřovat nové podklady včetně nových závazných stanovisek (rozsudky NSS č. j. **1 As 208/2018** ze dne 24.10.2019 nebo č. j. **10 As 211/2017-47** ze dne 18.04.2018), jestliže odvolací správní úřad prostřednictvím § 36 odst. 3 správního řádu **stejnou možnost obrany jako v první instanci** (srov. rozsudek NSS č. j. **9 As 52/2024-32** ze dne 18.04.2024).

Takovou možnost odvolatel dostal, jelikož ministerstvo poučilo každého účastníka včetně odvolatele takto (v citaci je použito původní zvýraznění):

„Jelikož jde o zcela nové podklady pro účastníky řízení, ministerstvo dává účastníkům řízení možnost se s nimi seznámit ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu a vyjádřit se k nim, resp. napadnout obsah nového závazného stanoviska, ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení této písemnosti (při doručování veřejnou vyhláškou se považuje písemnost za doručenu patnáctým dnem po vyvěšení, až tento den je rozhodný pro běh určené lhůty).

Procesní úkony vycházející ze znalosti nového závazného stanoviska lze činit ve stejném rozsahu a stejným způsobem, jako by tomu bylo v prvoinstančním řízení.

*Toto seznámení s podklady je **dílcí, nikoliv konečné seznámení** se všemi podklady pro vydání rozhodnutí. Účelem tohoto vyzvání je pouze vyzvat účastníky řízení o nových závazných stanoviscích, které vydaly prvoinstanční dotčené orgány, a o možnosti je napadnout.“* (ministerstvo se zde nevracelo znovu k otázce doručování, kterou podrobně vysvětlilo výše).

Odvolatel tedy měl úplně stejné podmínky pro napadení nového vodoprávního souhlasu jako kdyby byl opatřen pro řízení v prvním stupni – v řízení v prvním stupni s odvolatelem krajský úřad jednal jako s účastníkem, doručoval mu veřejnou vyhláškou a na odvolání proti napadenému rozhodnutí, kdy lze napadnout jakékoliv závazné stanovisko, měl odvolací 15denní lhůtu.

Odvolatel této možnosti **nevyužil**.

Podstatou tedy není, že ministerstvo chybně akceptuje prvoinstanční závazné stanovisko, které nebylo předmětem přezkumu podle § 149 odst. 7 správního řádu.

Ministerstvo se domnívá, že tento postup odpovídá i čerstvému názoru NSS, který v rozsudku č. j. **2 As 117/2024-27** ze dne 22.01.2025 vysvětlil další rovinu opatřování nových

závazných stanovisek v odvolacím řízení (s odkazem na výše zmíněný rozsudek NSS č. j. 9 As 52/2024) takto (zvyraznilo ministerstvo):

*„Lze tedy shrnout, že pokud bylo v průběhu odvolacího řízení vydáno závazné stanovisko dotčeného orgánu prvního stupně, je odvolací správní orgán, který z něj vychází ve svém rozhodnutí, **povinen poskytnout účastníkům řízení možnost vyjádřit se k tomuto podkladu rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu.** Odvolací správní orgán je také povinen **na případné vyjádření účastníka řízení, které směřuje proti obsahu závazného stanoviska, reagovat způsobem odpovídajícím uplatnění takovéto námítky v odvolání podle § 149 odst. 7 správního řádu.** (...) Účinné ochrany proti případnému zkrácení na právech, jež by mělo základ v závazném stanovisku předloženém až v odvolacím řízení, se tedy lze domoci i v této fázi řízení.*

*NSS doplňuje, že správní orgán prvního stupně by si ani v případě zrušení jeho původního rozhodnutí nemohl vyžádat potvrzení či změnu závazného stanoviska postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu. Nakonec by tak účastník řízení stejně musel podat odvolání, které by směřovalo proti obsahu závazného stanoviska; o tomto odvolání by rozhodoval opět žalovaný. **Odvolání i vyjádření se k podkladům rozhodnutí sledují v kontextu posuzované věci stejný účel, a to zajistit účastníku řízení účinnou právní ochranu, tvrdí-li zásah do svých práv právě následkem vydání závazného stanoviska.**“*

Případné výtce, že pokud odvolatel formálně napadl vodoprávní souhlas, logicky by přeci napadl i nový vodoprávní souhlas, nelze přisvědčit.

Zprvé, významné je, zda účastník procesně předvídaným způsobem něco napadne, rozporuje apod., nikoliv že by správní orgán byl oprávněn a povinen domýšlet, že z nějakého předchozího úkonu plyne jistota, že budoucí (ale nikdy neučiněný) úkon by byl principiálně stejný. Taková implikace z logického hlediska neplatí.

Zadruhé, ministerstvo od účinnosti § 2e liniového zákona (01.08.2019) vedlo řadu odvolacích řízení, v nichž účastníci i třeba podali odvolání, ale dále se už v řízení nevyjadřovali, nebo napadli závazné stanovisko a po jeho přezkumu nadřízeným dotčeným orgánem se spokojili s korekcí odůvodnění (byť původně nesouhlasili ani s jeho závaznou částí) apod.

Z určitého dřívějšího účastníkovy nesouhlasu tedy skutečně automaticky neplyne, že účastník bude nadále zastávat nesouhlas (příp. ve stejném rozsahu) proti všemu, co se týká stejné či podobné otázky. Ministerstvo tudíž nemohlo nějakými úvahami domýšlet, proč odvolatel nenapadl nový vodoprávní souhlas a že by ho třeba mohl chtít napadnout, a že by podle těchto domněnek postupovalo, příp. že by ministerstvo na základě odvolatelova vyjádření ze dne **20.01.2025** ke konečnému seznámení s podklady „zpětně přiznalo“ tomuto vyjádření charakter „kvazi odvolání“ proti novému vodoprávnímu souhlasu. „Kvazi odvolání“ mohl totiž odvolatel (nebo jakýkoliv jiný účastník) podat do **27.09.2024**, nikoliv v lednu roku 2025.

Odvolatel koncipuje toto své vyjádření ve smyslu, že ministerstvo má být vstřícné. Ministerstvo nepopírá, že se správní orgány mají řídit také zásadou vstřícnosti a umožňovat dotčeným osobám (účastníkům) uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy (§ 4 odst. 1 a 4 správního řádu). Aplikace této zásady však nemůže být bezbřehá. Odvolatel opomíjí, že žadatel má také svá veřejná subjektivní práva a že požadavek právní jistoty platí i pro něj. To znamená, že pokud odvolatel **neučinil a propásl** nějaký úkon, **není zásada vstřícnosti jakýmsi univerzálním korektivem**, jímž správní orgán jednostranně kdykoliv „narovná“ stav, kterého někdo požaduje dosáhnout. Takový postup by se dostal do rozporu s už vzniklým legitimním očekáváním jiných účastníků (zde zejména ŘSD, ale také ostatních účastníků, kteří se neodvolali, tudíž obchvat patrně chtějí, anebo jsou vůči němu názorově indiferentní). Legitimní očekávání v určitý stav řízení může být narušeno už jen navrácením v předešlý stav (§ 41 správního řádu), nikoliv obecnými zmínkami o vstřícnosti.

Navíc platí, jak ministerstvo upozornilo výše – odvolatel fakticky ani **neměl po obsahové stránce** žádné námítky proti posouzení vodoprávním úřadem, ale proti tomu, že záměr povede k určitému zvýšení koncentrace chloridů. Otázka dodržení podmínky závazného stanoviska však není otázkou jeho zákonnosti či správnosti, ale otázkou, zda stavební úřad postupoval v souladu s § 50 odst. 4, § 149 odst. 1 správního řádu a § 90 odst. 1 písm. 1 písm. c) stavebního zákona.

IV. 2. 5. 2. Věcné posouzení:

Podle odvolatelova názoru není dodržena podmínka vodoprávního úřadu: „*Stavbou ani jejím provozem nesmí dojít k ohrožení ani ke zhoršení jakosti povrchových a podzemních vod ani ke*

zhoršení odtokových poměrů v dané lokalitě.“ Dále odvolatel tvrdí, že není zajištěno odlučování nebezpečných látek, které budou smývané srážkovými vodami a společně zasakovány.

Jakost vod:

Záměr **není v rozporu s novým vodoprávním souhlasem**, ale ani původním vodoprávním souhlasem, který obsahoval stejnou podmínku.

Ministerstvo úvodem zdůrazňuje, že změnilo napadené rozhodnutí tak, aby vystihlo, že byl vydán nový vodoprávní souhlas, a aby obsahovalo všechny podmínky (krajský úřad nepřevzal podmínky původního vodoprávního souhlasu důsledně). [Ministerstvo si je vědomo, že v podmínce zůstala např. vyhláška č. 590/2002 Sb., kterou zrušil nový stavební zákon. Přesto je možné ji ještě aplikovat na základě § 329 odst. 1 písm. d) a odst. 5 nového stavebního zákona. Proto ministerstvo zůstalo u minimalizace úprav podmínek, jakkoliv by se mohlo na první pohled jevit ponechání znění podmínky jako obsoletní.]

Podmínka zní: „*Stavbou ani jejím provozem nesmí dojít k ohrožení ani ke zhoršení jakosti povrchových a podzemních vod ani ke zhoršení odtokových poměrů v dané lokalitě.*“ Zčásti duplicitně je zopakována znovu díky tomu, že vodoprávní úřad převzal i podmínky ze stanoviska Povodí Moravy, s. p., který stanovil podmínku „*Stavbou nesmí dojít ke zhoršení kvality povrchových a podzemních vod.*“

Tato podmínka **neznamená, že ohrožením nebo zhoršením jakosti vod je jakékoliv zvýšení koncentrace** nějaké látky, v tomto případě chloridů.

K tomuto závěru dospělo ministerstvo proto, že podkladem pro vodoprávní úřad bylo stanovisko Povodí Moravy, s. p., které jej vydalo na základě § 54 odst. 4 vodního zákona, tj. jako odborný podklad. Podle tohoto stanoviska, což převzal i vodoprávní úřad a odvolatel to nezpochybnil, „*nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu/potenciálu dotčených útvarů povrchových vod a chemického stavu a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod*“. Povodí Moravy, s. p., také zmínilo, že finální podoba dokumentace vznikala řadu měsíců.

Subjekty povolané k ochraně zájmů chráněných vodním zákonem tedy participovaly na tvorbě dokumentace a dospěly k závěru, že chemický nebo ekologický stav (potenciál) vod se nezhorší. Právě touto optikou je nutné vnímat podmínku, že nesmí být ohrožena nebo zhoršena jakost vod. Jakost je definována splněním určitých „limitů“, nikoliv tak, že zvýšení koncentrace nějaké látky, byť třeba i o zlomky mg/l, je nepřipustným zhoršením jakosti. V opačném případě by zcela ztratilo smysl posuzovat jakost prostřednictvím limitních hodnot, což je naopak primární východisko i u potravin, hluku atd.

Tento závěr jasně plyne z § 10 vyhlášky č. 5/2011 Sb., o vymezení hydrogeologických rajonů a útvarů podzemních vod, způsobu hodnocení stavu podzemních vod a náležitostech programů zjišťování a hodnocení stavu podzemních vod, podle jehož odstavců 1 a 2 platí:

(1) Hodnocení **jakosti podzemních vod se provádí jedenkrát za rok** pro jednotlivá monitorovací místa postupem definovaným částí A přílohy č. 5 k této vyhlášce.

(2) K **hodnocení jakosti se použijí referenční hodnoty stanovené v příloze č. 5** k této vyhlášce.

Podle části A. odst. 6 a 7 přílohy č. 5 platí:

(6) Výsledkem hodnocení jakosti podzemních vod pro látky a ukazatele skupiny A (tab. č. 1 této přílohy) je **vyhovující nebo nevyhovující jakost** podzemních vod.

(7) Jakost podzemních vod se považuje za vyhovující, pokud žádná průměrná roční hodnota ukazatele **nepřesáhne** na monitorovacím místě **normu jakosti nebo prahovou hodnotu stanovenou v tabulce č. 1** této přílohy.

V příloze č. 5 tabulce č. 1 vyhlášky je pro chloridy stanovena **prahová hodnota 200 mg/l**.

Prahovou hodnotou se podle § 2 písm. d) rozumí pro účely této vyhlášky **norma environmentální kvality**, která je uvedena v tabulce č. 1 přílohy č. 5 této vyhlášky.

Z dokumentu „*1/44 ZÁBŘEH - OBCHVAT, aktualizace výsledků předběžného GPT, Závěrečná zpráva*“ (01/2020, G-Consult, spol. s r. o., zpracovatelé Ing. Hodný, Ing. Kofroň), na který odkázal správně krajský úřad, vyplývá, že obsahuje skutečně hydrogeologické posouzení (str. 38

a násl.). Zabývá se obsahem Cl⁻ (chloridy, mg/l) v odváděných vodách z obchvatu v důsledku zimní údržby.

Dle tabulky č. 39 počítali autoři s ročním úhrnem srážek 732 mm, což je mírně nadhodnocená hodnota, která svědčí o mírně větší bezpečnosti výpočtů, jak vysvětlili na str. 39, neboť tato hodnota je normál od roku 1961, ale z databáze ČHMÚ vyplynuly novější roční úhrny srážek mezi lety 2013-2018 od 516 mm do 716 mm.

Obsah chloridů v podzemní vodě vzali autoři průměrnou hodnotou 26,68 mg/l z deseti vzorků v trase (tabulka č. 37), kde byl poměrně velký rozptyl.

Při uvažování množství posypových materiálů při zimní údržbě dospěli autoři k závěru, že **roční koncentrace bude 47,95 mg/l, v zimě 88,56 mg/l**. Závěr byl, že „jejich obsah v podzemní vodě je pod úrovní limitní hodnoty ukazatele dle vyhl. 5/2011 Sb., kde je uvedena prahová hodnota = 200 mg/l“.

Ani ministerstvo tedy nepopírá, že je velmi pravděpodobné zvýšení koncentrací chloridů v podzemních vodách, ovšem podrobné výpočty ukázaly, že koncentrace zůstanou hluboko pod prahovou hodnotou dle vyhlášky; bude tedy splněna „norma environmentální kvality“. Logicky tedy nemůže být ohrožena nebo zhoršena jakost. Není dáno zhoršení stavu vod jako jedné ze složek životního prostředí, neboť by musela být zvýšena koncentrace nad míru stanovenou zvláštním právním předpisem, tj. citovanou vyhláškou (srov. § 8 odst. 2 zákona č. 17/1992 Sb. o životním prostředí). Ohrožení také nenastane, jelikož vypočítané hodnoty se zdaleka neblíží prahové hodnotě pro chloridy, v jejímž okolí by se dalo uvažovat o „ohrožení“.

Protože odvolatel netvrdil ani neprokázal nic bližšího k plodinám ani způsobu zemědělského hospodaření, ministerstvo vyšlo ze skutečností známých mu z úřední činnosti (veřejný registr půdy, LPIS):

Pozemky jsou obhospodařované **konvenčně** na standardní orné půdě (půdní blok 9602/8) nebo trvalém travním porostu (půdní blok 8602) Agrodružstvem Zábřeh a na standardní orné půdě (půdní blok 9612) Martinem Mikulou. Jelikož odvolatel netvrdil ani neprokázal, že by tyto subjekty (resp. odvolatel přímo sám) pěstovaly dlouhodobě a výlučně plodiny náchylné na tzv. osmotický stres, ministerstvo se námitkami ovlivnění kvality produkce a ztížení hospodaření nemůže zabývat. Záměr vyhoví prahové hodnotě pro chloridy, proto nemůže jít o nepřiměřenou imisi působící na pozemky, které by mohly opodstatnit zamítnutí žádosti ŘSD.

I kdyby se na pozemcích historicky pěstovaly vždy jen plodiny, které jsou více náchylné na chloridy i ve velmi podprahové koncentraci, odvolatelovo vlastnické právo k sousedním pozemkům by nebylo nepřiměřeně dotčeno imisemi (viz námitky, že si stavební úřady mají činit úsudek z hlediska § 1013 občanského zákoníku na základě § 89 odst. 6 stavebního zákona). Imisí nepřiměřenou na určitém místě nemůže být takový vliv, který je hluboko pod limitní (prahovou) hodnotou podle zvláštního právního předpisu. Lokalita není na Šumavě apod., kde by míru přiměřenou poměrům bylo opodstatněné posuzovat přísněji. Pokud by platila tato hypotéza, odvolateli, resp. hospodařícím subjektům nic nebrání zvolit si také jiné plodiny.

Je obecně známou skutečností, že v ČR se u silnic I. třídy i dálnic běžně nacházejí zemědělské pozemky – nedávno ministerstvo dokonce řešilo případy, ve kterých zemědělci hospodařili ekologicky u silnice I/6 na základě registrace a opakovaně získávali certifikaci pro ekologické pěstování několika plodin (rozhodnutí č. j. MD-4566/2024-910/16 ze dne 18.09.2024, MD-20105/2024-910/36 ze dne 05.02.2025 ve věci dvou úseků D6).

Ke zcela obecné a nijak neodůvodněné námitce, že hrozí pokles hladiny podzemní vody, uvádí ministerstvo na úrovni poplatné této obecnosti, že obchvat je navržen v lokalitě, která je z hydrogeologického hlediska významnou strukturou se značnými zásobami podzemní vody, které jsou vázány na štěrkovitopísčité kolektory spodního souvrství údolní nivy (opakovaně zmíněno v podkladech, souhrnná technická zpráva). Obchvat navržený kompletně na násypu v takovém území stěží může mít tyto důsledky.

Nad rámec nezbytného:

Podle § 3 odst. 1 vodního zákona nejsou povrchové a podzemní vody předmětem vlastnictví a nejsou součástí ani příslušenstvím pozemku, na němž nebo pod nímž se vyskytují; práva k těmto vodám upravuje tento zákon.

V tomto smyslu tedy může být dotčeno odvolatelovo vlastnické právo k pozemkům „pouze“ co do výkonu tohoto práva. Ovlivnění podzemních vod se může projevit v kvalitě či způsobu výkonu vlastnického práva jen tehdy, pokud má odvolatel oprávnění nakládat s podzemními vodami; s vlastnickým právem k nějakému pozemku musí být totiž spojeno oprávnění k odběru podzemních vod (srov. rozsudek Krajského soud v Praze č. j. **46 A 72/2017-27** ze dne 24.06.2020, publikovaný pod č. 4068/2020 Sb. NSS, odst. [23] a [24]).

Odvolatel v řízení netvrdil a neprokázal, že by měl pro sebe vydané platné oprávnění nakládat s podzemními vodami. Přesto za účelem, aby nebyly zpochybňované vlivy obchvatu, námitku výše vypořádalo a nezůstalo u odmítnutí námítka z tohoto procesního důvodu.

Likvidace nebezpečných látek:

Námitka **není opodstatněná.**

Není pravda, že záměr neřeší likvidaci závadných látek. V **souhrnné technické zprávě** (05/2020, rev. 08/2022) je obsažen popis koncepce odvodnění (B.9 Celkové Vodohospodářské řešení, v citaci zvýraznilo ministerstvo):

„Návrh odvodnění stavby vychází z předpokladu odvedení znečištěných vod z vozovky a neznečištěných vod ze svahů tělesa komunikace, případně extravilánových vod, které budou zachyceny silničními příkopy.

*Srážková voda z povrchu obchvatu silnice I/44 bude odváděna **samostatnou dešťovou kanalizací do dešťových usazovacích nádrží (DUN)** a dále do vsakovacích objektů tvořených zejména vsakovací rýhou doplněnou o vsakovací průleh, vsakovacími nádržemi, popř. retenční nádrže.*”

Dále zde projektant popsal kanalizaci ve středním dělicím pásu, parametry, sklonové poměry, umístění šachet (včetně materiálu – beton XF4, aby byl odolný proti působení chemických rozmrazovacích látek). Nechybí ani podrobný popis dešťových usazovacích nádrží (DUN), které jsou navrženy jako podzemní prefabrikované nádrže a ve kterých bude srážková voda z povrchu komunikace **zdržena, předčištěna** a vypouštěna plným odtokem. Objem DUN projektant vypočítal přezkoumatelně na základě tzv. návrhových dešťů (což odvolatel ani nezpochybnil).

Na str. 121 je dále podrobně popsán princip čištění srážkových vod v DUN, výstupní koncentrace Výstupní koncentrace z DUN je pod 5 mg/l NEL (nepolární extrahovatelné látky – nepolární ropné látky a další organické látky, které jsou rozpustné v nepolárních rozpouštědlech, např. uhlovodíky, oleje). Popsané jsou bezpečnostní prvky (obtok, trvalá norná stěna). U vsakovacích objektů (rýhy, nádrže) je také jasně uvedeno, že do nich nebudou vypouštěné znečištěné vody, ale předčištěné. Popsané jsou odlučovače kalů s koalescenčním filtrem (fungující na principu shlukování – koalescence – drobných ropných částic do větších kapek, které se ve shluku snadněji oddělí od vody a vystoupají na hladinu).

Odvodnění a ochraně před závadnými látkami se nevěnuje jen souhrnná technická zpráva, ale také dokumentace objektů.

V technické zprávě SO 101, str. 3 a 25 (část D.1.1) projektant opět popisuje (zvýraznilo ministerstvo): *„(...) se jedná především o styl odvodnění, kdy není možno pouštět povrchové vody do okolního terénu (**nutné předčištění a tedy svedení vod z vozovek monolitními žlaby do vpustí a středové kanalizace v celé délce hlavní trasy**) (...) Předčištění povrchových vod z hlavní trasy bude řešeno pomocí DUN, které jsou umístěny v zálivech na SO 101 a které jsou zaústěny do vsakovacích příkopů, či vsakovacích nádrží.“*

*„V rámci celé stavby nebudou žádné vody ze zpevněných ploch silnice I/44 (mimo větve MÚK) rozptylovány volně do terénu a také nebude navyšován přítok do stávajících stok. Srážková voda z povrchu silnice bude odváděna samostatnými stokami, a to v prostoru dělicích pásů a zpevněných nebo nezpevněných krajnic. Voda z povrchu vozovky bude zachytávána odvodňovacím zařízením umístěným v koruně vozovky (monolitické žlaby, šterbinové žlaby), které budou svedeny do kanalizačních vpustí zaústěných do dešťové kanalizace. Na vhodných místech pro daný úsek komunikace se jednotlivé kanalizační větve spojí a vyústí do dešťových usazovacích nádrží. Zachycené vody tedy **budou napojeny do uzavřené betonové (monolitické nebo prefabrikované) nádrže. Nádrže umožní zachytit případné ropné látky a také usaditelné látky.** Z retenční nádrže je voda vypouštěna v převážné míře do vsakovacích objektů, ojedinele pak je voda vypouštěna v regulovaném množství do recipientu a stávajícího odvodnění navazujících staveb.*

Vzhledem k odtokovým poměrům v oblasti **bude předčištěná voda z komunikace odvedena pomocí dešťové kanalizace do vsakovacích objektů.**

Zmínku si zaslouží také podmínka č. 5 z části „Požadavky dotčených orgánů“ napadeného rozhodnutí (str. 34), která sice není nejšťastněji zformulovaná [ale stále je určitá ve smyslu § 68 odst. 2 správního řádu a § 9 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb.], která v šesté nečíslované odrážce **ukládá ŘSD dodržet požadavky tzv. negativního závěru zjišťovacího řízení**, který vydal KÚ OŽPZ pod č. j. KUOK 134053/2011 ze dne 12.12.2011 (založen v dokladové části dokumentace, nebo veřejně dostupný z informačního systému EIA na adrese, kód záměru OLK588: https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_OLK588?lang=cs). Mezi těmito požadavky je také (zvýraznilo ministerstvo): „**Opatření pro zachycení nebezpečných látek přítomných v odtékající dešťové vodě resp. opatření eliminující rizika havárie budou kapacitně řešeny tak, aby byly schopny zachytit i objem nebezpečných látek v řádu několika desítek m³. Správce komunikace bude tyto bezpečnostní prvky pro ochranu vod pravidelně kontrolovat, čistit a udržovat v plně funkčním stavu.**“

Dle názoru je tato podmínka kladená na záměr dostatečně preventivní a pamatuje i na údržbu. V řadě SO 30x jsou navrženy dešťové usazovací nádrže (DUN) a retenční nádrž (RN1) o celkovém objemu několika desítek m³, díky čemuž záměr splňuje daný požadavek. V principu shodně se ŘSD vyjádřilo k zapracování tohoto požadavku v podkladu pro ověření závěru zjišťovacího řízení (část F.9 dokumentace), což odpovídá obsahu dokumentace.

Záměr také musí splnit požadavky právních předpisů (které tedy nemá smysl přebírat do rozhodnutí), jelikož se nachází v chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV).

Protože odvolatel namítal neexistenci systému čištění srážkových vod, nikoliv parametry, vhodnost navrženého řešení v konkrétním úseku obchvatu apod. [srov.: „*Je zajišťováno odlučování těchto nebezpečných látek ze srážkových vod? Není. Tyto nebezpečné látky budou smývány (...) a zasakovány.*“] považuje ministerstvo námitku za **plně vypořádanou**.

IV. 2. 6. Další imise:

Námitka není opodstatněná.

Částečky z pneumatik apod. nezpůsobí dle názoru ministerstva významné znečištění půdy v okolí obchvatu. Hrubší (větší) částice se z velké části dostanou systémem odvodnění do DUN a neuniknou v takové míře do okolí. Menší (jemnější) částice se samozřejmě dostanou dále od obchvatu a budou působit na okolí. Nanočástice se zase přenášejí daleko lehčeji, proto se rozptýlí na mnohem větším území, proto nelze předpokládat jejich „lokalizovaný spád“.

Krajský úřad adekvátně a korektně odkázal na rozptylovou studii, která se zabývala látkami NO₂, CO, částice PM₁₀ a PM_{2,5}, benzen a benzo(a)pyren a ze které nevyplývá nedodržování limitů. Naopak z ní vyplývá pozitivní dopad na imisní situaci v zastavěném území města Zábřeh.

Nejde ani o případ, že by zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění účinném do 31.12.2023, vyžadoval k obchvatu vydat závazné stanovisko – podle § 11 odst. 1 písm. b) se takto posuzují jen pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let. Obchvat není navržen v zastavěném území města Zábřeh. Proto spadala tato otázka „jen“ do posouzení zachování kvality prostředí.

Otázkou zachování kvality prostředí se ministerstvo opakovaně zabývá a konstantně k ní uvádí následující:

„(...) *samotná existence určitých rušivých vlivů neznamená snížení kvality prostředí. Každá stavba s sebou přináší určité rušivé vlivy, nepřípustné jsou však stavby až tehdy, mají-li tyto vlivy nadlimitní nebo očividně zhoršující kvalitu prostředí.*

Ministerstvo navíc už dříve ke kvalitě prostředí podle § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., uvedlo (rozhodnutí č. j. MD-38126/2021-930/37 ze dne 27.09.2022; „rekonstrukce nelahozaveských tunelů“), že zhoršení jakéhokoliv parametru utvářejícího kvalitu prostředí nevede automaticky k nenaplnění diskutovaného požadavku na využívání území. Záměry obecně mohou některý faktor kvality prostředí i zhoršit, ale jiné zase zlepšit natolik, že v souhrnu se kvalita prostředí nezhorší, ale ilepší. Opačný výklad by vedl k absurdnímu důsledku, že např. obchvat obce značně uleví od hlukové a smogové zátěže v intravilánu, ale zemědělec po trase v extravilánu by namítal, že na své pozemky bude mít sice zachovaný přístup, ale mírně delší než dosud, tudíž se pro něj kvalita

prostředí zhorší. Takto nelze záměry hodnotit. Hodnotí-li se záměry jako celek i z hlediska jiných kritérií, není důvod, aby se pro účely hodnocení kvality prostředí vyhledávala dílčí marginální zhoršení a na celkové zlepšení jiných parametrů v okolním prostředí se nehledělo. Nynější záměr rozhodně nezhorší kvalitu prostředí a vnímají-li odvolatelky nějaké dílčí zhoršení ukazatelů, které utvářejí kvalitu prostředí, pak to není důvodem pro shledání rozporu záměru s kritériem § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona.“

Sto procentní záchyt všech vznikajících emisí samozřejmě není možný, ale to není kritériem pro zamítání žádostí o umístování staveb. Každá lidská činnost vede k určitému zatížení okolí a podstatné je, zda okolí nebude zatížené nadlimitně nebo nepřiměřeně místním poměrům. Jelikož v místě nedaleko odvolatelových pozemků už je silnice I/44, evidentně zde nějaké imise vznikají už nyní a menší (jemnější) částice jsou unášeny dále od stávající silnice I/44 i teď. Ministerstvo na základě podkladů pro vydání rozhodnutí nehodnotí lokalitu, kde se nacházejí odvolatelovy pozemky, za natolik exkluzivní, aby obchvat vedl k imisím, které jsou nepřiměřené poměrům v lokalitě.

Skutečnost, že se v bezprostředním okolí obchvatu imisní situace mírně zhorší (což je logické, protože dnes je silnice I/44 dále od nové stopy obchvatu), na uvedeném závěru nic nemění, neboť z hlediska limitů záměr není nepřipustný. Pro zemědělské pozemky nejsou stanoveny speciální imisní limity a vzhledem k tomu, že imise nemají být naprosto hraniční (vůči limitu), shledává ministerstvo mírné zvýšení imisní zátěže s rezervou vůči limitům za adekvátní a přiměřené poměrům v lokalitě, která je v blízkosti města a stávající dopravní infrastruktury.

Odvolatel odcitoval z § 1013 odst. 1 občanského zákoníku, ovšem ve svých úvahách smísl **nepřímé a přímé** imise. Zákaz imisí podle věty druhé tohoto ustanovení se vztahuje jen na přímé imise, jimiž není vnikání prachu, kouře, plynů – ty jsou nepřímými imisemi. Námitky vůči vnikání těchto látek tedy ministerstvo neposuzovalo optikou, že je nutné zajistit (absolutní) zákaz jejich vnikání na odvolatelovy pozemky.

Ministerstvo rovněž doplňuje, že stavební úřady si o občanskoprávních námitkách činí úsudek, čímž není vyloučeno, aby se odvolatel obrátil na civilní soud. Úsudek stavebního úřadu není forma autoritativního rozhodování nezávislého soudu v občanskoprávním sporu; úsudek má být podložený obsahem spisu a být přezkoumatelný, což ministerstvo dle svého mínění splnilo. Tím současně korigovalo úvahy krajského úřadu, které byly příliš stručné, ačkoliv věcně byly adekvátní.

IV. 2. 7. Snížení terénu:

Krajský úřad skutečně pracoval v odůvodnění se snížením terénu o tři centimetry, ačkoliv správně jsou tři metry. Věcně však vypořádal námitku správně, tj. že orgány ochrany přírody a krajiny neshledaly záměr nepřipustným. Kdyby ministerstvo nahradilo text „3 cm“ za „3 m“, dávalo by odůvodnění napadeného rozhodnutí stejný smysl.

Snížení terénu o tři metry navíc působí bez kontextu jako jakási rozsáhlá reprofilace terénu, přesnější je však charakterizovat toto snížení tak, jaké má skutečně být. Vyvýšená oproti terénu je pouze silnice III/3701, jejíž niveleta bude (v rámci SO 124) snížena přibližně na úroveň okolního terénu (o ony cca tři metry), aby „se vešla“ pod most SO 207, který přes ni převede obchvat.

I s ohledem k zásahu do stromořadí u silnice III/3701 (VKP Novodvorské meze) musí záměr obchvatu splnit řadu kompenzačních opatření jako např. náhradní výsadby atd. ŘSD zpracovalo a musí vyjít z hodnocení podle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny. Přímo v místě stromořadí jsou navrženy, popsány a zakresleny vegetační úpravy spočívající ve výsadbě stromů a keřů (SO 806), které schválily orgány ochrany přírody a jsou předpokládány k realizaci ve výroku napadeného rozhodnutí o náhradních výsadbách. ŘSD musí zajistit vysazení aleje stromů a keřové patro.

Dále jsou v lokalitě navrženy v km cca 3,8 a 5,1 (zde blízko odvolatelova pozemku parc. č. 4246/46) další vegetační úpravy SO 871 (Kompenzační prvky pro ŽP, tůňky, naváděcí pásy, doplňková výsadba apod.).

Vlivy na životní prostředí jsou přípustné a ty negativní budou přijatelně kompenzovány mj. díky SO 806 a 871 (ale také jinak, např. rozhodnutí o povolení výjimek ze zákazů u zvláště chráněných druhů obsahují řadu opatření pro kompenzaci vlivů atd.). Nejsou ani v rozporu s koncepcí uspořádání krajiny (str. 31 textové části UP Zábřeh), podle které musí být v území východně od budoucí trasy silnice I/44 realizována navrhovaná kompenzační opatření v krajině (biocentra, biokoridory, vodní plocha), neboli výše uvedená kompenzační opatření.

Závěrem ministerstvo konstatuje, že chyba v uvedení tří centimetrů místo tří metrů neprokazuje, že by krajský úřad neznal poměry v území. Takové hodnocení je od odvolatele

přehnané. Podle § 87 odst. 1 věty druhé stavebního zákona může stavební úřad upustit od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru.

Pouze a jen z uvedené chyby nevyplývá, že krajský úřad nezná poměry v území. Napadené rozhodnutí je dostatečně podrobné, žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru (mj. z textových částí i graficky je jasné, že terén bude opravdu snížen o zhruba tři metry). Způsob vedení řízení a obsah napadeného rozhodnutí nesvědčí o neznalosti území. Odůvodnění dává smysl i při nahrazení chybného číselného údaje za správný. Pouze tato chyba, ačkoliv i bez chyby zůstalo odůvodnění relevantní, není důvodem pro zpochybnění předpokladů pro upuštění od ohledání na místě.

Seznam hlavních účastníků:

Ministerstvo ve výroku odkázalo u seznamu hlavních účastníků na rozdělovník tohoto rozhodnutí.

Názor, že je možné odkázat na výčet hlavních účastníků ve zvláštní příloze, je podpořen závěrem č. 35 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 12.06.2006 (veřejně dostupný z [www: <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu.aspx>](https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu.aspx)), podle něhož je ve výjimečných případech možné ve výrokové části odkázat na zvláštní přílohu, ve které budou účastníci označeni podle § 68 odst. 2 správního řádu a která bude nedílnou součástí výrokové části rozhodnutí.

Hlavních účastníků je přes 300. Tento počet dle názoru ministerstva odůvodňuje odkaz z výrokové části rozhodnutí na jinou část tohoto rozhodnutí (nikoliv přímo na samostatnou přílohu, ale na rozdělovník, který je součástí rozhodnutí, kde by bez dat narození stejně byly fyzické osoby uvedené). Tento postup nesnižuje přehlednost rozhodnutí. Je tomu právě naopak, z výrokové části čtenář plynuleji přejde hned k odůvodnění a rozdělovník zase obsahuje ucelené informace, komu a jak se toto rozhodnutí doručuje) a díky zvolené formulaci tento způsob odkazu neporušuje povinnost uvést ve výrokové části rozhodnutí seznam hlavních účastníků. Podobně v samostatné příloze uvádějí rozsáhlý okruh účastníků např. pozemkové úřady v řízeních o pozemkových úpravách.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat (podat rozklad).

Ing. Petr Vůjtek
ředitel
Odbor infrastruktury

Toto **rozhodnutí** musí být **vyvěšeno po dobu 15 dnů na úředních deskách** Ministerstva dopravy a Městského úřadu Zábřeh a Obecních úřadů Zvole, Rájec a Leština a **též zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se považuje za doručené, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost zveřejnit ho způsobem umožňujícím dálkový přístup.**

Dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce Ministerstva dopravy, tj. právní účinky má doručení veřejnou vyhláškou na úřední desce Ministerstva dopravy.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Rozdělovník:

Účastníci, kteří jsou vyjmenovaní konkrétně, tj. nikoliv pouze označením nemovitostí v katastru nemovitostí, jsou ve smyslu odkazu z výrokové části tohoto rozhodnutí účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, které takto ministerstvo identifikuje v souladu s § 68 odst. 2 správního řádu.

Jednotlivě prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky:

1. DOPRAVOPROJEKT Ostrava a. s., Masarykovo náměstí 5/5, 70200 Ostrava, IDDS: 953zkzj (zastupující Ředitelství silnic a dálnic s. p.)
2. město Zábřeh, Masarykovo náměstí 510/6, 78901 Zábřeh, IDDS: hk9bq2f
3. obec Zvole, č.p. 123, 78901 Zvole, IDDS: 2mzbdmi
4. obec Rájec, č.p. 98, 78901 Rájec, IDDS: pgzbdwm
5. obec Leština, Družstevní 92, 78971 Leština, IDDS: iqybdmk

Veřejnou vyhláškou:

K vyvěšení na úředních deskách – se žádostí o **bezodkladné vyvěšení včetně příloh** na úřední desce a ke zveřejnění umožňujícímu dálkový přístup, a to po dobu **nejméně 15 dnů a dále o vrácení této písemnosti ministerstvu s vyznačením data vyvěšení a sejmutí**.

6. Městský úřad Zábřeh, Masarykovo náměstí 510/6, 78901 Zábřeh, IDDS: hk9bq2f
7. Obecní úřad Zvole, č.p. 123, 78901 Zvole, IDDS: 2mzbdmi
8. Obecní úřad Rájec, č.p. 98, 78901 Rájec, IDDS: pgzbdwm
9. Obecní úřad Leština, Družstevní 92, 78971 Leština, IDDS: iqybdmk

Účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona (duplicitně nejsou označení ti, kterým ministerstvo doručuje jednotlivě):

10. Agrodružstvo Zábřeh, Dvorská 853/19a, 78901 Zábřeh
11. Badalová Vítězslava Ing., nar. 11.02.1958, U Bořin 1460/5, 78901 Zábřeh
12. Balcárek Jiří Ing., nar. 03.05.1967, Merhautova 433/12, Zábřehovice, 613 00 Brno
13. Balcárek Rostislav Ing. Mgr., nar. 27.10.1969, č. p. 20, 78901 Rájec
14. Balcárková Jana Mgr., nar. 03.02.1974, Sokolská 205, 78971 Leština
15. Bartoš Petr, nar. 26.04.1972, č. p. 150, 78901 Rájec
16. Bartošková Bronislava, nar. 22.12.1944, nám. Hrdinů 319, 78971 Leština
17. Bartošková Šárka, nar. 15.04.1989, Leštinská 938/8, 78901 Zábřeh
18. Benediktová Alena, nar. 24.02.1972, č. p. 67, 78901 Rájec
19. Beran Radek Ing., nar. 01.06.1969, Lipenská 588/16, 77900 Olomouc
20. Berka Jan Ing., nar. 14.09.1984, Zálavčí 364, 78971 Leština
21. Bezděková Věra, nar. 16.03.2005, Postřelmovská 410/9, 78901 Zábřeh
22. Bienová Libuše, nar. 12.12.1951, Svobodov 381/2, 78901 Zábřeh
23. Bílková Milena, nar. 26.12.1982, 7. května 130, 78971 Leština
24. Blanka Václav, nar. 20.10.1974, č. p. 152, 78901 Rájec
25. Blanková Vlasta, nar. 06.02.1948, č. p. 72, 78901 Rájec
26. Bludovská a. s., Špalkova 156, 78961 Bludov

27. Bodnárová Soňa, nar. 12.07.1965, Foltova 1345/14, Stará Bělá, 72400 Ostrava
28. Boročovský Jiří Ing., nar. 17.05.1954, Žižkova 1865/83, 58601 Jihlava
29. Breknar František, nar. 21.03.1959, č. p. 19, 78901 Hrabová
30. Brzobohatý Jan Ing., nar. 26.10.1948, Dlouhá 762/6, 78901 Zábřeh
31. Brzobohatý Rostislav, nar. 17.12.1923, 7. května 96, 78971 Leština
32. Brzobohatý Václav, nar. 04.03.1950, Lomená 187, 78971 Leština
33. Březinová Homolová Barbora, nar. 27.03.1989, Indrova 1017/12, 78901 Zábřeh
34. Bucher Josef, nar. 15.10.1945, Spojovací 157, 78971 Leština
35. Bucherová Helena, nar. 02.02.1947, Spojovací 157, 78971 Leština
36. Buřival Radek, nar. 04.11.1964, Obránců míru 2436/4a, 78901 Zábřeh
37. CETIN, a. s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha
38. ČD – Telematika, a. s., Pernerova 2819/2a, 13000 Praha
39. ČEPS, a. s., Elektrárnská 774/2, 10152 Praha
40. Černohorská Marie, nar. 05.07.1950, Na Kališti 564, 25303 Chýně
41. Černý Karel, nar. 17.05.1951, Na Hrádku 1390/12, 78901 Zábřeh
42. ČEZ Distribuce, a. s. Teplická 874/8, 40502 Děčín
43. ČEZ ICT Services, a. s., Duhová 1531/3, 14053 Praha
44. Člupná Alice, nar. 24.04.1951, Alšova 1334/7, 78701 Šumperk
45. ČR – Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 13000 Praha
46. ČR – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, 12800 Praha
47. Čulík Petr, nar. 19.02.1979, nám. Hrdinů 15, 78971 Leština
48. Čulík Vlastislav, nar. 08.06.1964, č. p. 21, 78972 Bohuslavice
49. Čvančara Tomáš, nar. 13.08.1975, č. p. 111, 78901 Rájec
50. Čvančarová Marie, nar. 31.10.1980, č. p. 111, 78901 Rájec
51. Dančáková Lenka, nar. 09.04.1973, Nová Ves 450, 73911 Frýdlant nad Ostravicí
52. Daříčková Marie, nar. 03.01.1915, Nová 291, 78971 Leština
53. Diblík František, nar. 25.05.1964, č. p. 82, 78901 Rájec
54. Diblíková Jiřina, nar. 17.09.1950, Bojanovice 61, 76831 Zlobice
55. Diviš Josef, nar. 19.08.1944, Nová ulice 168, 78972 Dubicko
56. Diviš Květoslav, nar. 13.08.1970, Lesnická 2361/9a, 78901 Zábřeh
57. Divišová Stanislava, nar. 03.03.1946, Nová ulice 168, 78972 Dubicko
58. Dočkalová Jarmila MUDr., nar. 30.12.1951, Pavlovská 503/14, 62300 Brno
59. Domlivil Josef, nar. 28.02.1953, č. p. 79, 78901 Rájec
60. Domlivilová Věra, nar. 16.06.1962, č. p. 79, 78901 Rájec
61. Doubrava Adolf, nar. 12.10.1938, 7. května 79, 78971 Leština
62. Doubravová Marie, nar. 24.12.1945, J. z Poděbrad 88/1, 78701 Šumperk
63. Dr. ZENKL s. r. o., Šibenička 808, 251 64 Mnichovice
64. Drtilová Eva, nar. 02.08.1969, č.p. 132, 78901 Zvole
65. Dubická zemědělská a. s., Družstevní 5, 78972 Dubicko
66. Effenberger Ivo, nar. 28.01.1967, Palackého 1974/24, 78901 Zábřeh

67. EKO servis Zábřeh s. r. o., Dvorská 1491/19, 789 01 Zábřeh
68. ERBET s. r. o., Žerotínova 3325/65, 78701 Šumperk
69. Ficnarová Victoria, nar. 27.10.1997, č.p. 691, 78803 Nový Malín
70. Filipová Jarmila, nar. 09.07.1939, Na Vysoké 2553/33b, 25101 Říčany
71. Fišnar Josef, nar. 25.02.1939, č. p. 54, 78901 Rájec
72. Fišnarová Zdenka, nar. 09.03.1941, č. p. 54, 78901 Rájec
73. Flášar Antonín, nar. 30.01.1944, č.p. 17, 78901 Zvole
74. Flášarová Milada, nar. 28.10.1946, č.p. 17, 78901 Zvole
75. Frank František, nar. 13.11.1959, č. p. 6, 78901 Svěbohov
76. Franková Květoslava, nar. 01.12.1940, Okružní 228, 78971 Leština
77. Fričarová Eva, nar. 08.07.1961, nám. Kosmonautů 1127/11, 78985 Mohelnice
78. Fritscher Josef, nar. 14.01.1952, Na Letné 444/31, 77900 Olomouc
79. GasNet, s. r. o., Klíšská 940/96, 40001 Ústí nad Labem
80. Gross Josef, nar. 09.06.1954, Na Pilníku 222, 78991 Štítý
81. Gruntová Jitka PaedDr. Mgr., nar. 08.05.1945, Sluneční údolí 265, 56902 Březová nad Svitavou
82. Haberlandová Monika, nar. 11.02.1951, Zábřežská 319, 78972 Dubicko
83. Hajtmar Jaroslav RNDr., nar. 19.08.1964, Skalička 2058/48a, 78901 Zábřeh
84. Hányš Rostislav Ing., nar. 04.03.1961, Hrabenovská 2440/6, 78701 Šumperk
85. Hányšová Eliška, nar. 05.10.1939, č. p. 21, 78901 Rájec
86. Hart Jan Ing., nar. 23.06.1947, Velká Strana 27, 78972 Dubicko
87. Havelková Vladimíra, nar. 28.01.1961, č. p. 73, 78901 Rájec
88. Havlíček Marek, nar. 07.09.1975, V Uličce 9, 53352 Srch
89. Hávová Eliška, nar. 12.12.1926, Severovýchod 479/19, 78901 Zábřeh
90. Heclová Milena, nar. 29.06.1940, Křížkovského 872/5, 789 01 Zábřeh
91. Hegr Petr, nar. 12.08.1987, č. p. 8, 78901 Lukavice
92. Hejl Karel JUDr., nar. 29.08.1950, Jenečská 212/36, 16100 Praha
93. Hejtmánková Blažena, nar. 28.10.1951, Boxanka 215, 78971 Leština
94. Hennlichová Emilie Ing., nar. 09.11.1964, Komenského 754, 69801 Veselí nad Moravou
95. Herzigová Marie, nar. 24.08.1954, U Lesa 270, 78972 Dubicko
96. Hetflajš Miroslav, nar. 27.06.1957, Zálavčí 361, 78971 Leština
97. Hohnová Jitka, nar. 30.03.1957, Ráječek 1890/31, 78901 Zábřeh
98. Hojgr Miroslav, nar. 02.09.1968, č. p. 197, 78901 Zvole
99. Hojgr Pavel Ing., nar. 27.06.1961, Rybniční 172, 78971 Leština
100. Hojgrová Božena, nar. 14.11.1939, Arabská 572/2, 16000 Praha
101. Homola Milan, nar. 17.04.1958, č. p. 72, 78901 Nemile
102. Homolová Veronika, nar. 29.07.1984, Dvorská 2121/4a, 78901 Zábřeh
103. Horák František, nar. 10.09.1951, Severovýchod 641/49, 78901 Zábřeh
104. Horká Anna, 7. května 130, 78971 Leština (opatrovník: obec Leština)
105. Horký Dan, nar. 15.03.1983, Profesora Sklenáře 169, 78971 Leština
106. Horký Josef, Na Pile 126, 78991 Štítý (opatrovník: obec Leština)

107. Hošek Jiří PhDr., nar. 05.04.1955, Pod Lesem 290, 78813 Víkyně
108. Hrdinová Vladimíra Mgr., nar. 13.05.1963, č. p. 152, 78975 Brníčko
109. Hroch Jiří, nar. 11.02.1956, č. p. 27, 78901 Rájec
110. Hroch Jiří, nar. 12.01.1972, Sokolská 1519/82, 78901 Zábřeh
111. Hroch Lukáš Ing., nar. 16.04.1984, Za Humny 182, 77900 Krčmaň
112. Hroch Vít, nar. 06.08.1976, č. p. 43, 78901 Hrabová
113. Hudec Martin MgA., nar. 20.09.1974, Primátorská 540/32, 18000 Praha
114. Húserka Otto, nar. 25.01.1954, Vrbová 407/10, Horné Srnie, Slovensko
115. Hýbl Stanislav, nar. 27.09.1953, U Bořin 1301/10, 78901 Zábřeh
116. Charuza Roman, nar. 03.07.1973, Závořická 555, 78969 Postřelmov
117. Jabůrek Pavel, nar. 31.01.1980, č. p. 93, 78901 Rájec
118. Jandová Gabriela Ing., nar. 08.05.1967, U Lesa 963, Hlubočinka, 25168 Sulice
119. Janhuba Jiří, nar. 15.06.1980, Skalička 1739/82, 78901 Zábřeh
120. Janíček Rudolf, adresa neznámá (opatrovník: město Zábřeh)
121. Janochová Pavla, nar. 10.03.1966, Malá strana 1337/3, 78901 Zábřeh
122. Jányš Jan Ing., nar. 11.02.1956, č. p. 24, 78901 Zvole
123. Jarmara Miroslav Ing., nar. 29.04.1951, Severovýchod 635/34, 78901 Zábřeh
124. Jaroš Jan, nar. 21.08.1970, č.p. 68, 78901 Zvole
125. Jílek Stanislav, nar. 15.02.1949, Malá strana 1324/23, 78901 Zábřeh
126. Jílek Viktor Mgr. Ph.D., nar. 31.07.1966, Jesenická 1666/3, 78701 Šumperk
127. John Jaroslav, nar. 01.07.1962, č. p. 14, 78901 Rájec
128. Johnová Helena, nar. 16.04.1974, Novodvorská 383, 78969 Postřelmov
129. Jurásek Josef, nar. 16.11.1950, ulice Kosmonautů 414/9, 62500 Brno
130. Kadlčíková Sylva, nar. 14.10.1973, Palackého 140, 26712 Loděnice
131. Kajzrová Katarína Mgr., nar. 16.12.1967, Laurinská 215/18, 811 01 Bratislava-Staré Mesto, Slovenská republika
132. Kavečka Jakub, nar. 07.07.190, Máchovo náměstí 1071/3, 66902 Znojmo
133. Kavečková Vladimíra, nar. 06.05.1954, Máchovo náměstí 1071/3, 66902 Znojmo
134. Kebísek Zdenko, nar. 18.06.1929, Železničná 124/10, 914 42 Horné Srnie, Slovensko
135. Kebísková Mária, nar. 12.02.1932, Horné Srnie, Slovensko
136. Kleiner Petra, nar. 28.11.1971, Eichenweg 3, 74354 Besigheim, Spolková republika Německo
137. Klosová Jitka, nar. 22.09.1965, č. p. 73, 78974 Kamenná
138. Kól Přemysl, nar. 09.08.1954, č. p. 117, 78901 Zvole
139. Kolčava Martin Bc. DiS., nar. 15.09.1986, č. p. 134, 78901 Chromeč
140. Kolčavová Hana, nar. 01.10.1948, č.p. 11, 78901 Zvole
141. Komerční banka, a. s., Na příkopě 969/33, 11000 Praha
142. Kondler Petr, nar. 31.08.1975, č.p. 96, 78821 Sudkov
143. Kopová Františka, nar. 16.12.1941, č. p. 16, 78901 Lesnice
144. Korgerová Milena Ing., nar. 09.03.1957, č.p. 120, 78972 Bohuslavice
145. Kotásek Josef, nar. 28.05.1962, 7. května 37, 78971 Leština

146. Kotásková Drahomíra, nar. 12.02.1964, 7. května 37, 78971 Leština
147. Kouřil Josef, nar. 17.03.1951, Malá strana 1332/13, 78901 Zábřeh
148. Kouřilová Anna, adresa neznámá (opatrovník: město Zábřeh)
149. Kozička Ivan, nar. 17.03.1950, Václavov 3, 78901 Zábřeh
150. Kozičková Jana, nar. 30.10.1956, Václavov 3, 78901 Zábřeh
151. Krasulová Jana Ing., nar. 10.10.1966, Malá strana 2234/24, 78901 Zábřeh
152. Krňávek Milan, nar. 20.12.1957, Křížkovského 865/4, 78901 Zábřeh
153. Krobotová Jana, nar. 04.01.1978, Jesenická 353, 78832 Staré Město
154. Kubíček Bohuslav, nar. 28.11.1950, Nerudova 285/2, 78901 Zábřeh
155. Kubíček Pavel, nar. 10.02.1959, Hrubínova 3421/4, 78701 Šumperk
156. Kučera Karel, nar. 16.06.1985, Toruňská 323/9, 18100 Praha
157. Kunert Pavel, nar. 28.03.1965, Humenec 1792/17, 78901 Zábřeh
158. Kunertová Emilie, nar. 06.04.1921, Boženy Němcové 585/22, 78985 Mohelnice
159. Kunrt Josef, nar. 12.12.1946, U Moravy 314, 78971 Leština
160. Kupka Václav, nar. 04.11.1950, Bronzová 2012/5, 15500 Praha
161. Kušnierová Jaroslava PhDr., nar. 06.07.1967, č. p. 385, 78356 Doloplazy
162. Kutalová Marie, nar. 17.05.1955, č. p. 202, 78901 Zvole
163. Langová Hana, nar. 13.04.1964, 7. května 32, 78971 Leština
164. Lazebníček Karel, 28. října 5, 789 01 Zábřeh (opatrovník: město Zábřeh)
165. Lazebníčková Marie, 28. října 5, 789 01 Zábřeh (opatrovník: město Zábřeh)
166. Léhar Jan, nar. 12.02.1959, č.p. 132, 78901 Zvole
167. Lepková Marie, nar. 07.07.1944, Nová 290, 78971 Leština
168. Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106/19, 50008 Hradec Králové
169. Líčeník Pavel, nar. 01.02.1976, č. p. 253, 78901 Zvole
170. Linhart Jiří Ing., nar. 14.02.1961, č. p. 33, 78901 Hrabová
171. Loučný Jaroslav, nar. 08.06.1946, 7. května 149, 78971 Leština
172. Macek Jiří Ing., nar. 04.04.1949, Heinrichova 213/28, 60200 Brno
173. Macek Lubomír, nar. 07.08.1955, U Bořin 1302/12, 78901 Zábřeh
174. Macková Zdeňka, nar. 17.10.1959, U Bořin 1302/12, 78901 Zábřeh
175. Macháček Jan Ing., Nad pískovnou 1452/9, 14000 Praha
176. Machová Anna, Severovýchod 495/9, 78901 Zábřeh
177. Majerová Marie, nar. 26.01.1947, Masarykova 69, 78372 Velký Týnec
178. Majstryzsinová Zdenka, č.p. 31, 75114 Radkova Lhota
179. Malá Jana, nar. 23.03.1955, Mohelnická 281, 78973 Úsov
180. Maňka Jiří, nar. 13.09.1970, Nerudova 285/2, 78901 Zábřeh
181. Maňuch Anna, nar. 06.12.1974, č.p. 49, 78901 Dlouhomilov
182. Matějčková Emilie, nar. 12.03.1953, Skalička 1789/37, 78901 Zábřeh
183. Matějka Miroslav, nar. 21.06.1963, Sázavská 1717/7, 78901 Zábřeh
184. Matějová Marie, nar. 14.11.1946, Spojovací 184, 78971 Leština
185. Matús Eduard Ing. MBA, nar. 03.05.1959, Horní 3239/2, 78701 Šumperk

186. Matúsová Blanka MUDr., nar. 22.04.1961, Horní 3239/2, 78701 Šumperk
187. Maulerová Ivana, nar. 24.11.1960, Sokolská 230/96, 78901 Zábřeh
188. Mertová Kateřina, nar. 03.02.1980, Ve Stráni 802/12, 78983 Loštice
189. Mikisková Alexandra Ing., nar. 23.06.1990, Horní 3223/9, 78701 Šumperk
190. Mikula Martin, nar. 06.10.1981, Ráječek 1602/26, 78901 Zábřeh
191. Minářová Zdeňka, nar. 29.10.1955, Kozinova 418/1, 78901 Zábřeh
192. Mičůch Bronislav, nar. 25.12.1947, Starý Maletín 95, 78901 Maletín
193. Mondeková Anna, nar. 01.01.1952, č. p. 97, 78901 Zvole
194. Morávek Josef Ing., nar. 24.07.1961, Morávkova 1286/18, 78901 Zábřeh
195. Najman David, nar. 24.09.1974, č. p. 120, 78901 Zvole
196. Najman Michal Ing., nar. č. p. 292, 78901 Zvole
197. NAVOS, a. s., Čelakovského 1858/27, 76701 Kroměříž
198. Nečesaná Bronislava, nar. 19.12.1951, Lidická 749/3, 78985 Mohelnice
199. Neubauer Karel, nar. 04.12.1957, č.p. 1, 78901 Zvole
200. Nevtipa Marek, nar. 26.11.1987, č. p. 11, 78901 Rájec
201. Novák Petr, nar. 02.02.1978, Boxanka 210, 78971 Leština
202. Novotná Marie, nar. 14.04.1967, č. p. 69, 78901 Rájec
203. Novotný Jan Ing., nar. 25.11.1946, Husitská 244, 68604 Kunovice
204. Obrusníková Dagmar, nar. 21.08.1973, č.p. 109, 78974 Rohle
205. Olomoucký kraj, Jeremenkova 1191/40a, 77900 Olomouc (hospodaření se svěřeným majetkem kraje pro: Správa silnic Olomouckého kraje, příspěvková organizace, Lipenská 753/120, 77900 Olomouc)
206. Opravil Michal, nar. 08.08.1975, Václavov 31, 78901 Zábřeh
207. Ospálková Eva, nar. 12.04.1971, č. p. 92, 78901 Rájec
208. Papoušková Květoslava, nar. 11.09.1959, č. p. 25, 78901 Hrabová
209. Papoušková Veronika Mgr., nar. 28.06.1991, č. p. 37, 78901 Rájec
210. Pašková Jana, nar. 25.04.1964, č. p. 104, 78901 Rájec
211. Peková Ilona, nar. 03.07.1966, Skalička 1758/21, 78901 Zábřeh
212. Pelcl Milan, nar. 01.11.1968, nám. Hrdinů 363, 78971 Leština
213. Pelikán Jan, nar. 24.02.1973, Skalička 1768/62, 78901 Zábřeh
214. Pěnička Jiří Ing., nar. 12.01.1979, č. p. 55, 78901 Zvole
215. Peterová Svatava Ing., nar. 15.04.1959, Skupova 1068/12, 50003 Hradec Králové
216. Pobucká Soňa, nar. 23.03.1965, č. p. 84, 78901 Lesnice
217. Podsklanová Petra, nar. 28.03.1980, Na Výsluní 2091/11, 78901 Zábřeh
218. Polášek Zdeněk, nar. 28.11.1957, č.p. 168, 78901 Jestřebí
219. Polc Milan, nar. 07.02.1975, č.p. 37, 78385 Šumvald
220. Polcer Ferdinand, nar. 24.07.1956, č. p. 138, 78901 Rájec
221. Polcer Jiří, nar. 30.10.1984, č. p. 78, 78901 Rájec
222. Pospíšil Josef, nar. 08.05.1941, Jana Welzla 1098/10, 78901 Zábřeh
223. Pospíšil Josef, nar. 30.08.1966, 4/2a Crown street, Bellerive, 7018 Hobart, Tasmania, Australské společenství

224. Povodí Moravy, s. p. Dřevařská 932/11, 60200 Brno
225. Procházka Milan, nar. 27.03.1975, Drobného 1837/7, 60200 Brno
226. Procházka Pavel Ing., nar. 20.07.1953, Ztracená 876/5, 78985 Mohelnice
227. Rašner Václav Ing., nar. 18.02.1966, Říční 1669/1, 78901 Zábřeh
228. Rašnerová Marta Ing., nar. 14.03.1967, Říční 1669/1, 78901 Zábřeh
229. Reichl Zdeněk, nar. 17.03.1969, Valová 468/30, 78901 Zábřeh
230. Riedl Petr Ing., nar. 15.02.1962, 7. května 123, 78971 Leština
231. Ronck Zuzana Mgr., nar. 19.06.1960, Wittenbauerstrasse 94, 8042 Gratz, Rakousko
232. Rosocha Martin Mgr., nar. 06.02.1977, Elser-Ring 37, 74354 Besigheim, Spolková republika Německo
233. Rozsivalová Eva MUDr., nar. 27.06.1970, Žerotínova 333/24, 78701 Šumperk
234. Ryšánková Jarmila, nar. 01.11.1934, Na Blanseku 696/38, 14300 Praha
235. Ryšavý Milan, nar. 05.08.1963, Sušilova 1281/26, 78901 Zábřeh
236. Rýznar František Ing., nar. 07.02.1960, Javorová 2192/19, 78901 Zábřeh
237. Ryznar Michal Ing., nar. 03.10.1982, Vídeňská 263/50, 63900 Brno
238. Rýznar Vratislav Mgr., nar. 15.03.1946, č. p. 106, 74786 Kružberk
239. Rýznar Zdeněk Ing., nar. 03.11.1963, Kpt. Jaroše 436, 79081 Česká Ves
240. Římskokatolická farnost Zvole u Zábřehu, č.p. 82, 78901 Zvole
241. Sedláčková Anna, nar. 09.04.1945, č.p. 145, 78901 Svěbohov
242. Severomoravské elektrárny v Zábřehu, adresa neznámá
243. Schejbal Roman, nar. 12.09.1969, Bulharská 704/14, 10100 Praha
244. Schneider Jan, nar. 09.06.1965, č. p. 142, 78901 Rájec
245. Sittová Anna, nar. 12.07.1969, Květinová 2365/6, 78901 Zábřeh
246. Sittová Dana, nar. 06.08.1966, Zahradní 261, 78971 Leština
247. Skoumal Jiří, nar. 21.08.1978, Stupkova 1067/1, 77900 Olomouc
248. Skoumal Miroslav Mgr., nar. 07.09.1946, č.p. 102, 56965 Budislav
249. Smékal Lubomír, nar. 15.03.1977, č. p. 31, 78901 Rájec
250. Smital Josef, nar. 05.03.1968, č. p. 1, 78901 Rájec
251. Smrčková Michaela, nar. 09.12.1998, Nová 274, 78971 Leština
252. Sommer Dalibor Ing., nar. 09.11.1969, Polní 300, 25245 Zvole
253. Správa železnic, státní organizace, Dlážďená 1003/7, 11000 Praha
254. Stezková Blanka Bc., nar. 03.10.1980, Běchorská 2229/15, 19300 Praha
255. STRABAG a. s., Kačírkova 982/4, 15800 Praha
256. Straková Jana Ing. arch., nar. 07.12.1964, V Kolíbkách 509/9, 62100 Brno
257. Sultusová Anna, nar. 07.03.1944, Mitrovce 13, 78982 Moravičany
258. Svatoňová Jaroslava Mgr., nar. 30.05.1951, Okružní 226, 78971 Leština
259. Svoboda Tomáš, nar. 20.05.1966, Václavkova 364/22, 16000 Praha
260. Šafář Stanislav, nar. 17.11.1956, č.p. 6, 78901 Hrabová
261. Šimová Libuše, nar. 17.07.1961, Kosmonautů 99, 78832 Staré Město
262. Šoustal Zdeněk Ing., nar. 01.07.1960, č.p. 144, 78901 Zvole
263. Šoustalová Jana Ing., nar. 24.01.1961, č. p. 144, 78901 Zvole

264. Špička Karel, nar. 18.11.1975, U Bořin 1307/18, 78901 Zábřeh
265. Štaigl Bedřich, nar. 06.07.1977, Purkyňova 71/2, Pod Bezručovým vrchem, 79401 Krnov
266. Štodt Jan, Lidická 1042/12, 78901 Zábřeh (opatrovník: město Zábřeh)
267. Štoppel Václav, nar. 16.08.1958, č. p. 115, 78901 Rájec
268. Štrampach Jan, nar. 14.11.1964, č. p. 68, 78901 Rájec
269. Štýbnarová Radka, nar. 12.06.1986, Křížkovského 973/1, 78901 Zábřeh
270. Šula Bedřich, nar. 24.11.1924, č.p. 57, 78901 Nemile
271. Šulová Ludmila, nar. 08.05.1975, č.p. 57, 78901 Nemile
272. Šumperská provozní vodohospodářská společnost, a. s., Jílová 2769/6, 787 01 Šumperk
273. Švédová Dana, nar. 14.12.1962, V Újezdech 611/12, 62100 Brno
274. Tejkl Milan, nar. 06.08.1966, č.p. 94, 78901 Rájec
275. Telco Pro Services, a. s., Duhová 1531/3, 140 00 Praha
276. T-Mobile Czech Republic a. s., Tomíčková 2144/1, 148 00 Praha
277. Umlaufová Michaela Mgr., nar. 25.05.1968, č. p. 13, 78901 Rájec
278. Unzeitigová Jitka, nar. 25.10.1966, č. p. 154, 78901 Jestřebí
279. Urbášek Milan, nar. 08.09.1961, č.p. 77, 78901 Zvole
280. Urbášková Alena Ing., nar. 12.01.1963, č.p. 77, 78901 Zvole
281. Urbášková Dana, nar. 10.12.1961, Sušilova 1291/46, 78901 Zábřeh
282. ÚSOVSKO a. s., č. p. 33, 78973 Klopina
283. VÁPENKA VITOŠOV s. r. o., č. p. 54, 78901 Hrabová
284. Vašíček Josef, nar. 30.12.1956, č.p. 208, 78901 Zvole
285. Vašíčková Radka Ing., nar. 29.03.1991, U Hráze 250, 78971 Leština
286. Vepřková Anna, nar. 10.12.1907, Profesora Sklenáře 161, 78971 Leština
287. VIAGEM a. s., Sokolovská 131/86, 18600 Praha
288. Vodafone Czech Republic a. s., náměstí Junkových 2808/2, 155 00 Praha
289. Vondráčková Dagmar, nar. 09.06.1963, Zimmlerova 2938/50, 70030 Ostrava
290. Vrtková Josefa, nar. 04.09.1905, Zálavčí 56, 78971 Leština
291. Wagnerová Jiřina, nar. 07.01.1971, Kosmonautů 302/1, 78901 Zábřeh
292. Wesselsová Denisa JUDr., nar. 06.02.1954, Svatováclavská 77/10, 73301 Karviná
293. Zatloukal Leoš, nar. 13.05.1972, Družstevní 11, 78971 Leština
294. Zatloukalová Dana, nar. 18.05.1949, č. p. 52, 78901 Zvole
295. Zemanová Hana Ing., nar. 13.06.1955, Křejského 1512/21, 14900 Praha
296. ZENERGO Moravia s. r. o., Vyšehradská 420/19, 12800 Praha
297. Zitta Stanislav Ing., nar. 22.03.1989, č. p. 121, 28401 Svatý Mikuláš
298. Zubík Pavel, nar. 05.11.1962, Rudolfov 1550/40, 78901 Zábřeh
299. Zuzaňáková Pavla, nar. 21.10.1967, Poděbradova 1846/10, 74101 Nový Jičín
300. Žák František, nar. 25.06.1947, č. p. 56, 78901 Hrabová
301. Žák Karel, nar. 23.08.1969, č. p. 15, 78901 Rájec
302. Žák Michal, nar. 03.06.1981, č. p. 16, 78901 Rájec
303. Žák Pavel, nar. 26.03.1977, č. p. 97, 78901 Rájec

304. Žáková Věra, nar. 28.04.1949, č. p. 56, 78901 Hrabová
 305. Žanda Pavel, nar. 26.06.1975, č. p. 61, 78901 Zvole
 306. Žandová Soňa, nar. 24.02.1961, Lomená 191, 78971 Leština
 307. Žváček Petr, nar. 01.03.1991, Za Penzionem 1429/21, 78985 Mohelnice
 308. Žváčková Monika Ing., nar. 24.10.1985, Ptická 408, 25218 Úhonice

Účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, kteří nejsou známi:

309. neznámý vlastník pozemků parc. č. 1068/17 a 1068/18 v k. ú. Leština u Zábřeha
 310. neznámý vlastník pozemků parc. č. 4103/32 a 4103/33 v k. ú. Zábřeh na Moravě
 311. neznámý vlastník pozemku parc. č. 4103/64 v k. ú. Zábřeh na Moravě
 312. neznámý vlastník podílů (id. 1/912, 10/1140) na pozemku parc. č. 3999/94 v k. ú. Zábřeh na Moravě

Účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona identifikovaní označením pozemků evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru:

313. v katastrálním území **Zvole u Zábřeha**
 parc. č.: 1915, 1965, 2889, 2888, 2172, 909/2, 2210, 915/4, 915/3, 1881, 1882, 1883
314. v katastrálním území **Rájec u Zábřeha**
 parc. č.: 1409/1, 1283/4, 1283/5, 1409/16, 1409/55, 1409/60, 1409/58, 1283/21, 1283/20, 1283/19, 1283/18, 1283/17, 1283/16, 1283/15, 1283/14, 1283/13, 1283/12, 1283/11, 1283/10, 1283/9, 1283/8, 1283/7, 1283/6, 952, 951, 950, 949/10, 156, 155, 150, 149, 144, 143, 138, 137, 130, 126/2, 1214, 895/4, 895/2, 947/5, 909/13, 947/2, 11003/31, 1100/1, 1093, 1096/1, 1095/2, 1098/102, 1098/101, 1100/30, 1102/102, 1139/6, 1139/13, 1151, 1170, 1095/1, 1090/7, 1078, 1076/2, 1073/2, 1040/3, 1040/2, 1063, 1062, 1061, 1060, 1057, 1056, 1055, 1054, 1021, 1020, 1019, 1018, 1067/2, 1067/4, 1210/36, 1294, 1210//37, 1210/38, 1210/39, 1210/40, 1210/41, 1210/42, 1210/43, 1210/44
315. v katastrálním území **Leština u Zábřeha**
 parc. č.: 1068/10, 1176/4, 1176/3, 1176/2, 1176/5, 1176/6, 1033/59, 1033/56, 1128, 1127, 1105, 1103, 1098, 1033/70, 1084, 1089/2, 1068/55, 1068/56, 1072/1, 1051, 1048, 1016, 1014, 1068/39, 1068/41, 1068/36, 1321, 985/1, 961/22, 921/4
316. v katastrálním území **Zábřeh na Moravě**
 parc. č. 3965/72, 3965/70, 3965/69, 3965/86, 3965/85, 3999/88, 3999/86, 4115/33, 4089/1, 4071/4, 4069, 4067, 4248/2, 4248/8, 4248/16, 4257, 4256, 5463/3, 5509/4, 4271/1, 4268/47, 4268/27, 4268/36, 4268/38, 4268/1, 4268/40, 4268/48, 4268/44, 4268/53, 5509/54, 4268/55, 4268/54, 4268/56, 4268/50, 4268/58, 4268/59, 4268/61, 426867, 4268/79, 4246/6, 4246/36, 4246/56, 5494/12, 5494/9, 4248/37, 4100/2, 4097/2, 4098/1, 4103/62, 4103/63, 4103/65, 4104, 4103/70, 4106/1, 4106/2, 4112/11, 3390/100, 3999/95, 4139/6

Jednotlivě dotčeným orgánům a dalším správním orgánům:

317. Drážní úřad, IDDS: 5mjaatd
 318. Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje, IDDS: 7zyai4b
 319. Krajský úřad Olomouckého kraje, IDDS: qiabfmf
 – odbor životního prostředí a zemědělství
 – odbor dopravy a silničního hospodářství, oddělení silničního hospodářství
 320. Ministerstvo dopravy – zde
 321. Ministerstvo obrany, oddělení ochrany územních zájmů, IDDS: hjyaavk
 322. Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy V, IDDS: 9gsaax4
 323. Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje, IDDS: ufiia6d

324. Městský úřad Zábřeh, IDDS: hk9bq2f
– odbor rozvoje a územního plánování
– odbor správní
325. Obecní úřad Leština, IDDS: iqybmzk
326. Obecní úřad Rájec, IDDS: pgzbowzm
327. Obecní úřad Zvole, IDDS: 2mzbmdi
328. Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, IDDS: 6jwhpv6

Dále obdrží:

329. Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc, IDDS: qiabfmf + následně se spisem a dokumentací